

FLORIDAI
**BAJTÁRSI
HIRADO**

v. B. TAMÁSKA

-1986-

IV. évfolyam, - 1. sz. (1986)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

FEBRUÁR 14.

Ezt a napot nem nyomtat-
ták az 1945 év előtti ma-
gyar naptárakban piros be-
tűkkel, de még vastagabb
betűkkel sem.- Mégis ün-
nepnapnak számított. Nem
volt az egyházi, vagy nem-
zeti ünnep. Csupán egy o-
lyan Testületnek volt az
ünnepnapja, amelynek köte-
lessége volt a rendet, nyu-
galmat és a biztonságot
megtartani egy olyan or-
szágban, ahol volt alkot-
mány és törvény, még pe-
dig több mint ezer éve. A-
ki a törvények szerint élt,
annak a hajszála sem gör-
bülhetett meg. Minden éjt-
széken nyugodtan hajthatta
álomra fejét minden állam-
polgár, mert jól tudhatta
a vidék lakossága, hogy az
alatt sok száz csendőrzárör

portyázik szerte az ország területén s baj eddig nem is nagyon lehet.-

Február 14. születésnap volt.-Születésnapja egy fegyveres örtestület-
nek, amelyik Magyar Királyi Csendőrség nevet kapta.-

1945 év elejéig már igen sokan megtanulták Magyarországon, hogy ez a
szürke hetköznap mégis ünnepnap. Abban a községben, ahol csendőrség volt,
a lakosság apraja s nagyja láthatta, hogy ezen a napon a csendőrlaktanya
ormán a nemzetiszínű lobogó lobog, az őrs legénysége pedig teljes díszben
valamelyik templomba menetel. Ott a helybeli lelkesz pedig imáiban s be-

szédeben a csendőrség kötelességteljesítéséről szól s megemlékezik a szolgálatban s kötelesség teljesítés közben elhunyt s hősi halált, vagy mártír halált szenvedett néhai bajtársokról.- Városokban, ahol nagyobb egységek állomásoztak, tanzászközaljak, iskolák, karhatalmi csendőr századok, ott már nagyobb néznivaló is volt a lakosság számára. Aztán eljött az az idő, amikor a Kormányzó Úr elrendelte, hogy ezen a napon a budai királyi várban az udvarlaki őrséget „Csendőrnapon” a M. Kir. Csendőrség alakulata adja, akkor már a budapesti lakosok is tudták, hogy ezen a napon fel kell menni a Várba, mert ott nem mindennapi őrségváltás lesz. Katona zenekarral, zászlóval, válogatott legények, a csendőrök adták ezen a napon az őrséget. A csendőr szuronyos puskák csillogtak a napfényben s a februári szellő pedig büszkén lobogtatta a kakastollakat. A eszmék kemény koppanását vízhangozta ezen a napon a budai utca közvezete.

1945 februárjában azonban már nem volt katonazene, nem volt diszszázad s közönség sem tolakodott a várbeli utcákra. Az 52 napos elkeseredett ostromban, a honvédek és a németek oldalán ott voltak elnyűtt tábori zubbonyban a csendőrök is. Allott a harc 52 napig.- A királyi vár szinte már rommá volt löve a szovjet tüzérség által. Ott nem csak utcáról utcára, de később a vár épületében szobáról szobára folyt a kegyetlen közelharc, a kézitusa. A védő erők igen nagy veszteséget szenvedtek s ebben magasan kivette részét a M. Kir. Csendőrség is. Szinte az utolsó tőltenyig harcolt minden védő.

1945 február 13-án elhallgattak a fegyverek. Hisz nemcsak lőszer, de ivóvíz, élelem is teljesen elfogyott már.-

1945 február 14-én már nem volt Csendőrnep a királyi várban, mert annak még füstölgő romjai között csak temetés s a sebesültek, s még életben maradottaknak a szovjet által való összefogdosása volt a nagy tevékenység, hogy azokat elhurcolják Szibériába mint hadifoglyokat sok-sok esztendőre.

Sötétség borult a magyar égre ezen a Csendőrnapon.-

* * *

/csend-őr-szem /

Dr. Fűry Lajos ;

DELET HARANGOZNAK BUDÁN.

(Regény részlet.)

A vár már régen keresztény kézben van, Abdi basa már régen halott és a nap már lenyugodott a hegyek mögött, amikor megérkezik a Vár felől -, belülről- Croy herceg rohamosztaga és hátba támadja Ismael védőseregét.

Croy rohamcsapatának a feltűnte és a hír, hogy a Vár már régen elfoglalva, fel-rézza a bajorokat. A huszonkétéves Pechmann Márton a bajor parancsnokhelyettese hetven katonával megmássza a Palota falát és elfoglalják a legerősebb török állást. A török most két tűz között, lépésről lépésre harcolva a Szent György tér felé szorúl vissza és itt torlódik össze mintegy háromezer férfi, asszony, gyerek. Eszokról Croy századán délről a bajorok. Nincs menekvés!

A török már lengeti a fehér zászlót. Egyet a Croy század felé, egyet a bajorok felé.

Lotharingisi Károly fővezér ismét tanujelét adja nagylelkűségének. Hogy valamiképpen segítsen Miksa szorult helyzetén, azt a parancsot küldi Croy hercegnek, hogy engedje át a megadási tárgyalást Miksának. A fehér zászlót nem mindenütt látták a romok között és az öldöklés tovább folyik. A katonákat nem lehet megállítani. A bosszú és az elkeseredés isszonyú

mészárlásban fokozódik.

A törökök, látva, hogy a fehér zászló sem használ, újra harcolni kezdenek.

Kitör az igazi embermészárlás.

Gróf Serényi, Bielke La Vergue tábornok és De Héron tábornok egy fehér zászlót vivő török fogoly kíséretében, megadásra szólítja fel a még mindig harcoló törököket.

- Mindenki kegyelmet kap, aki leteszi a fegyvert! - Erre az utolsó az utolsó török harcos is lerakja a fegyvert. A Cormaillon kapitány parancsnoksága alatt átkö bajor őrség megszállja a várpalota romjait.

Eppen a foglyokat gyűjtik össze, amikor Szulejmán nagyvezér újra megjelenik seregével a Kamarserdő előtt. Néhány lovashadosztályt küld le a Kelenföldi síkra, mintha harcolni akarna.

Gróf Caprara (aki a roham alatt a kórsáncok parancsnoka) azonnal futárt küld a fővezérhez. Lotharingiai intézkedik. A Seran ezred azonnal nyomuljon a nagyvezér elé, négy zászlóalj brandenburgi gyalogság pedig álljon őrt a várban.

Amikor Lotharingiai fővezér visszaér táborába, a nagyvezér már visszavonult. A szeme láttára esett el Buda!

A következő napon a nagyvezér ezerötszáz janicsárt küld Székesfehérvár megerősítésére, jómaga seregével együtt visszaindul Isztambulba.

Budát Lotharingiai Károly fővezér három napos szabad prédára engedi át a katonáknak.

Tűz üt ki a házakban, de senki sem gondol az oltásra. A zsákmányra éhes katonák fáklyafénynél, kandócsok világánál fosztogatnak. Messzire világító lánggal ég Buda az éjszakában... Szeptember 3.-án néhány erős házon és a Mátyás templomon kívül - az egész Buda láng, parázs és hamu.

Koháry István írja Buda alól Öccsének Koháry Farkasnak;

"Az első város azon szerint Mátyás király vára is igen elromlott és összeégett, miserabilis rerum facies; a sok holt testnek és eldöglött lónak büzi sokakat már is megbetegített..."

Az utcákon ezrével fekszenek a hullák. A házak égnak. Katonák járnak a pincéket, zsákmány után kutatva. Igen gazdag zsákmány jut a császáriaknak, magyaroknak, brandenburgiaknak, míg a szászok és a bajorok panaszkodnak, hogy nekik csak üszkös romok jutottak!

Különösen a magyar hajdúk csináltak jó fogást. A várkert tájékán elfogták a menekülő török és zsidó kereskedőket.

Gróf Marsigli császári mérnök a szabad préda második napján a romok közt felkutatta Mátyás híres könyvtárának megmaradt darabjait. Nem törődik a tűzzel, a főmecset könyvtárának pincéjét is átkutatja, rohadó hullák és égő házak között szedi, válogatja össze a könyveket és azokat részben szülővárosába Bolognába, részben pedig a bécsi császári könyvtárba szállíttatja.

"Boldogabb vagy e mai napon, mint annyi sok császár, király, herceg, kiktől az Isten e vár bevételét megtagadta azért hogy számodra tartotta fenn e kegyet. Hiszem azért, hogy hatalmeddel nem fogsz visszaélni és habér legyőztél bennünket, becsülni fogod azt bennünk, hogy katonák vagyunk, mert te is az vagy..."

.... Nemcsak a huszárokról, hanem a talpasokról, a hajdúkról is ugyanolyan gondoskodás történeik. Beszéltem Bercsényi úrral. Koháry és Csáky urammal is ezirányban, de Esterházy őnagysága még kérvényt is nyújt be a császárnak, hogy a súlyos sebesültekről gondoskodjon valamilyen formában...

Megéljanzik, olyan is van, aki hangosan sirni kezd.

- Az Isten áldja meg nagy jó uram, csak még egyszer szolgálhatnék nagy ságod alatt....

Petneházy a látogatás után az ezredéhez megy, előbb a huszároknál, később a talpasoknál mondja el a kórházi állapotokat.

- A szigeten több mint ezer magyar hajdú, huszár és talpas sinylődik. Némelyik mind két szemére vak, némelyiknek hiányzik mind két karja vagy mind két lába, sokan még meghalhatnak, ha nem ma, hát holnap vagy holnap után. Isszonyú kinok között. Sokan túléltek a szenvedést, de nincs semmijük. Háromszor volt jó zsákmányuk. A talpasok jól kifogták a szerencsét a bazároknál, meg a várkertben. Azt kérdelem tőle, hogy mit szólnátok, ha a zsákmányból leadnánk ezeknek a kórházi sebesülteknek egyharmadot. Kitéttünk a lovak karámja mögé egy nagy ládát, zsákokat, aztán aki úgy érzi, hogy segíteni akar, dobjon bele egy részt. Senki nem tudja és senki nem látja, hogy ki mennyit ad. Ha valaki nem ad, azt sem tudja meg senki. Elsőnek megy a ládához, diszkardját, ezüst étkészketét és szinarany keresztet dob bele.

Hamarosan híre terjed a Petneházy-hajdúk gyűjtőakciójának. Vak Bottyán sejkésai, lovasai, a győri hajdúk, Bercsényi huszárjai, Koháry és Csáky huszárjai, Esterházy katonái, háromezer ezüst forintot adományoznak. Miksa választófejedelem, amikor meghallja a hajdúk nemes tettét, ezer forintot és öt török lónak az árát ajánlja fel.

A gyűjtés nagyobb eredménnyel járt, mint Petneházy gondolta. Tizenkét megrekott szekér viszi az összegyűjtött adományokat. Ha a kótyavetyén kiértesítjük, minden sebesült számára jut a zsákmányból.

Petneházy, Bezerédj vicehadnagyot és Patascsics Boldizsár zászlótar- tot bizza meg, a talpasoktól pedig Pattantyús Jánost, hogy gondoskodjanak a szétosztásról.

Nagy az öröm a margitszigeti kórház magyarjai között. A járó betegek odabukdácsoznak a Duna partjára mankókon, botokkal, a másik vállába kapaszkodva és arrefelé figyelnek, shonnan most nemcsak a füst és pernyeszagot, hanem a déli harangszót hozza arrefelé a szél.

A romok között, az egyetlen magyar templom félig rombadólt harang- lábujában meghuzták a harangot.

Felujjonganak a sebesültek.

- Halljátok csak! Delet harangoznak Budán!

Leveszik süvegjeiket, felemelik a fejüket és lecsukott szemmel hallgatják áhitatosan a budai harangszót. Odafent már nyergelnek, szedik fel a tábor- t, a másnapi indulásra készülnek.

Az útegeket hajókra szállítják és a hidakat bontják. A víz elhossa a lovak nyerítését, a szerszámok zörgését, vezényszavakat, a káromkodásokat egyaránt.

Mely sóhajok szállnak utánuk.

A senkinek sem kellő talpas hajdúk vándorbottal a kézben, meztláb bandukolnak Pest felé. Ki tudja hová mennek?

* * * * *

/ 1686, szeptember 2. Budavár visszavételének napja. /

Turáni testvérek találkozása.

Imaoka Dsuitsiro Professor Úrnak
ajánlom őszinte nagyrabecsköléssel
és turáni testvéri szeretettel.
Pittsburgh, 1969. febr. 5.-én.
vitéz Baranchi Tamáska Endre
de genere USUBU.

Az a kis csoport magyar, amellyel jómagam is elekeztem ha-

difogoly életemet a Szovjetunióban, mint legelső állomáshelyére, az Ob folyó bal partjára került. Bizony, az elég magasán feküdt az örök hó házához közel. Az pedig nem volt más, mint az osztjakok földje. Sajnos mi ezek közül a rokonsink közül csak egy pár lerongyolódott, szomorú arcú embert láthattunk olyankor, mikor fát mentünk termelni a szibériai őserdőbe, vagy éppen a munkából félig megfagyva hazafelé vitt az útunk a táborba. Beszélni azonban nem volt módunkban, mert az NKVD őreink abban megakadályozták.

Következő táborunk a Scsóra partján volt, természetesen szintén egy őserdő közepén. Nagyon szegény vidék volt. Erdő és erdő mindenfelé. Néhol egy kevés megművelt földcske krumplival, vagy kölessel, bevetve. Az itteni lakosság nem volt más, mint szintén rokonsink, - a cseremiszek. Az a pár elcsigázott "kolhosz cseléd", akik látástól vakulásig dolgoztak a napi betevő falatért, csak érthetetlenül néztek reánk, amikor próbáltuk megmagyarázni, hogy mi az ő rokonsik vagyunk. A nagy kommunista jólét nemhogy valami felvilágosítást, vagy egyéb kultúrával foglalkozó dolgot, műveltséget és egyebet adott volna a szegény páriáknak, de sokszor még a napi kenyérük is alig volt meg. Így hiába is próbáltuk volna felvenni velük a kapcsolatot ottléttünk előtt.

A cseremiszek földjéről a tatárokhoz kerültünk. Ezek mindig büszkén mondták, hogy ők nem oroszok. Sőt mihelyt két tatár egymással találkozott, azonnal tatár nyelvre fordították a beszédet. Nekünk ezeknek beszélgetését sokkal jobb volt hallani, mint a kutyaugatás-szerű orosz. A tatárok sok, e- betűs beszéde kellemesebb volt a magyar fülnek, annak ellenére, hogy nem értettünk belőle semmit. Még a "Mistyánkjuk" is így kezdődik; "Minik Otyez kik vog egeken" Ők bizonyos részvétellel is voltak irántunk és jobban egyetértettek velünk. Ez nem is csoda, hisz ők maguk is szovjet rabszolgák voltak ősi földjükön.

A Volga melletti vándorlásunk során először a beskirok, majd a csuvasok szomszédságába vetett bennünket a sors, vagyis jobban mondva a szovjet államhatalom. Az új helység neve Zselenadolzsszk volt. A németek csak Grünenthal-nak, mi magyarok pedig Zöldvölgy névvel neveztük mindig.

Létszámunk már erősen megfogyott ekkorra. Majdnem háromszázan kezdtük s ebbe a táborba már csak negyvenkettő magammal érkeztem meg. Nyugodtan lehet mondani, hogy egy-két kivételtől eltekintve, - az erősen megrostált 43 magyar tiszt a legkeményebbek közé tartozott, akiket sem szép szóval, de még erőszakkal sem tudták betörni a rabtartó kommunisták.

A fogadtatás a szokásos volt itt is. Magas palánkkal körülvett és háromszoros szögesdróttal körülkerített tábor előtti térségen őriztek bennünket géppisztolyos őreink. Szegényes háztízszakjainkat, motyóinkat az örök, tisztjeikkel karöltve hamar átkutatatták, feldúlták és szétszórták a poros gyepen. Elfásulva néztük ezeket a műveleteket, mert már évek óta megszoktuk, hogy mocskos kezeikkel "zabraljanak" holmijsink között. Már nem volt új a mi számunkra, de a "győztesek" még mindig atombombát, turbórepülőgépet, vagy tengeralattjárót kerestek zsebeinkben, vagy rongyaink között.

A táborbeliek nem sejtették, hogy új foglyok érkeztek, de mi sem tudtuk, kik is vannak a magas palánkokon belül. - Végre a hatalmas kétszárnyú deszkakapu kinyílt s mi géppisztolyos sorfal között, - neveink olvasása után besétáltunk a zöldvölgyi 1.-es számú hadifogolytáborba. A látvány nem volt különös. Eppen úgy, mint a többi táborokban, körül fabarokk s középeben egy nagyobb térség. - Popov NKVD. alezredes, táborparancsnok s fullajtárjai futkároztak ide s oda, intézkedtek. Hiszen papírjainkon az előző táborokból nem valami jó ajánlások voltak; "Veszélyesek", "kapitalista", "Fasiszta", "Parazita", "Náci", - "Antikommunista", - "Notórius munkamegtagadó" és még hasonló szép jelzők.

A barakban hamarosan elhelyezkedtünk. Mindenkinek jutott egy fapriccs vagy alul, vagy felül. Ugyanis itt csak egy emeletesek voltak a fekvőhelyek. - Lemosva az új porát, kezdtünk ismerkedni a tábor belső életével.

Kik is hadifogoly társaink? - Tudomásul vettük, hogy a németek vannak a legjobban képviselve. Létszámuk közel ezer. - Vannak osztrákok, kik ekkor már külön éltek a németektől. A lengyelekből is vannak mutatóban s azonkívül egy pár oláh is akad, kik a Román Királyi Hadsereget képviselik. - Azt is hamarosan megtudtuk, hogy a szomszédos német barakban tizenhárom generális lakik; közöttük von Le Suir vezérezredes, ki a Magas Tátra térségében védett, von Fischer ellentengernagy, Smith altábornagy von Paulus vezérkari főnöke, von List tüzérségi tábornok von Rommel hadseregéből, a 27 éves Hermann repülő tábornok, az első turbo légi hadosztály parancsnoka, kb. 300 légi győzelemmel, valamint Dr. Vremke tüzérezredes a von Rommel hadseregtől szintén. Ebből láthattuk, hogy ez egy nagyon előkelő tábor.

A tábor főbejáratától belkézre is állott egy nagy hosszú barak. Kivülről nagyon titokzatosnak látszott. Semmi mozgás nem volt körülötte. Senkisé is jött ki kíváncsiskodni, hogy meglásson bennünket. - Megkérdeztük az "öslakókat", hogy kik is élnek abban a barakban? - Rövid volt a válasz; japánok.

Kilencvenöt japán tiszt lakott ott. Parancsnokuk egy ősz hajú tábornok. Ot alig lehetett látni. Kis szobájából csak segédtszjtje útján intézkedik. A tiszti brigád közvetlen parancsnoka pedig Hoszoka kapitány.

Minket magyarokat legjobban izgatott az, hogy itt most japánokkal leszünk együtt. Már sokfajta nációval voltunk együtt eddig, de japánokkal nem sikerült összekerülnünk az elmúlt évek folyamán sohasem. - Egy párunknak mindjárt a magyar-japán, turáni rokonság járt az eszébe. De hogy is vegyük fel a kapcsolatot? - Ez volt a legnagyobb kérdés.

Mint előbb már tudomásunkra jutott, a japánok élnek külön életüket a tábor palánkjain belül, saját barakjukban s nem nagyon barátkoznak. - Gondoltuk, majd csak eljön az az idő, amikor közelebb kerülhetünk hozzájuk. - Ki kell várni. - Mindenesetre a kíváncsiság eléggé furta az oldalunkat. Azt, hogy negyvenhárman megérkeztünk, valószínűleg ők is megtudták, de ők azt "keleti nugalommal" vették tudomásul.

Az első nap délutánját további tájékozódással töltöttük. - Felderítettünk. - Megtudtuk, hogy Popovalezredes helyettese a "falábu" Alexandrov alezredes, ki főleg a kihallgatásokat intézi. Politikai kisisten, a párt és az NKDV jóvoltából. - Szmirnov főhadnagy egyik szolgálatos tiszt, akinek műveltsége egy löcsiszárával sem ér fel. A másik beosztott tiszt Zsuk hadnagy, ki szívósa gyűlöli a magyar hadifoglyokat, mert Csap mellett súlyos láblövést kapott s azóta séntit. A kórház parancsnoka Kucsugena orvos főhadnagy, ki inkább mint nő a hadifoglyok pártján van. Ezt később tapasztalhattuk is. - Többizben is kijelentette, hogy ő grúz, nem pedig orosz.

..... Nemsokára leszállott az este a táborra. - Persze alvásról nem lehetett szó sem, mert a poloskáktól csak úgy hemzsegett a fabarak, ahogy a piszálkozó egytlen egy villanykörte jelezte az estei hangulatot. - Jóformán egész esténket vadászattal töltöttük. Alig hunytuk egy kicsit le szemünket úgy hajnal felé, már hallottuk is a tábor ébredését. Egymásután indultak a kapuhoz a német csoportok, hogy munkahelyükre kivonuljanak. - Reggeli teánkat elfogyasztva az egytlen földbarna színű, savanyu kenyérnek nevezett valamivel, - főleg égysink, jobban mondva fekvőveckeink környékének otthonosabbá tételével foglalkoztunk. - Akasztókat, polcokat barkácsoltunk. - Egyszer csak megjelent az ajtónkban a küldönc, Dr Schuster német kapitány személyében. - Denyitve barakunkba, csak ennyit mondott;

- Herrn Vengerszky ! Sofort auftreten ! =

Abba hagytuk a barakbéli tevékenységünket s kezdtünk szállingózni kifelé az udvarra. Bár nem nagyon tetszett nekünk, de a parancs, az parancs s mi csak hadifoglyok voltunk ekkor. - Már ott várt Zsuk hadnagy, mit napostiszt a közölte velünk tolmács útján, hogy álljunk fel ötösével - "po piaty" - a nagy kapunál.

- Közben mi már egymás között elttároztuk, hogy dolgozni pedig nem fogunk menni.- Így álltunk egy pár percig a bezárt nagy kapu mögött.-Vártuk, hogy mi fog következni.- Egy pár invalidus német, osztrák s egy-két német generális is kijött a barákok elé, hogy lássák az új lakókat, a negyvenhárom magyar tisztet.- Mi azt mindnyájan jól tudtuk, hogy most fog következni a bemutatkozásunk mind az oroszoknak, mind a táborbeli bajtársainknak.- Eddigi becsületünk és hírünk megvédéséről volt szó.

A titokzatos barakban csak az ablakon keresztül láttunk egy-egy japán tisztet, vagy valamelyik prices tetején mandzsukót játszottak nagy nyugalommal.

Az örszoba ajtaja nyílt s Szmirnov főhadnagy lépett ki rajta egy papírlappal a kezében. Kisvártatva a nagy kapu két szárnyát is kinyitották kívülről. Ott két sorban,- kajánul vigyorgó géppisztolyos örök sora állott. Nem volt kétséges, hogy mireánk vártak.- Szmirnov főhadnagy elkezdte mondókáját, hogy mi most ki fogunk menni az egyik munkahelyre dolgozni.- Majd elkezdte olvasni a papírlapról;

- Polkovnyik Babó !- Babó ezredes úr engedelmesen kiment a kapun .

Mi fiatalabbak egymásra néztünk kérdőleg.- Nem így beszéltük meg egymás között még egy pár perccel ezelőtt.

- Polkovnyik Kajok !- folytatta Szmirnov.-

Kókey Pali bécsi kisvit tétovázva,-bajuszát pedergetve ,- de szintén kísélt a kapun.- Közöttünk egy enyhe moraj futott végig.Miért mentek ki ?-

A nézők, a kíváncsiaskodók létszáma is növekedett . Egy pár sárga rokon is kijött a barakjuk lépcsőjére. -Szmirnov tovább olvasta a nevet, illetve csak szerette volna.-

- Sztarzsi lityinant Balogh !-

Balogh Béla, aki a Béri Balogh Adám családfájáról szakadt le, Rákóczi hajával és hatalmas Damjanich szakállával , volt a megszólított.- Még 1942-ben lötték le a gépét,hiszen távolfelderítő repülő főhadnagy volt .- Munkamegtagadása és az emiatti karcserben töltött napjai megszámlálhatatlanok voltak. 1942 óta igen sok bosszúságot okozott és elég sok borsot tört rabtartóink orra alá.- Mikor a nevét meghallotta, meg sem mozdult.- Szmirnov újra ,- most hangosabban kiáltotta;

- Sztarzsi lityinant Balogh !-

Béla még a harmadikra- amely máraorditásszerűen hagyta el Szmirov száját,- sem mozdult.-

Es most következett Szmirnov főhadnagy végzetes tette.-Arca pulyavörös lett.- Megragadta egyik kezével Balogh Béla mellén a zubonyt s jobb kezét ökölbe szorítva, ütésre emelte felé, hogy így kényszerítse őt ki erőszakkal a nyitott kapun.-

A bemutatkozás pillanata elérkezett.- Szinte egyszerre törtünk ki ősi magyar csatakiáltásszerűen;

- Az anyád..... t!...Az apád ,,,,t !

Természetesen megkörítve jó magyar fűszerezéssel is.Közelebb nyomultunk Szmirnovhoz, hogy Béla barátunkat saját testünkkel védjük.- Kinn a géppisztolyos örök fegyvereiket lövésre kész helyzetbe kapták.-Még láttuk, hogy a kívül álló,Popov alezredes úgy szaladt a kaputól, hogy bármely nyúlnak becsületére vált volna.. Még a tényérsapkája is leesett a fejéről.- A nagy kapu becsukódott.- Szmirnov elsápadt, Balogh Bélát elengedte s egérutat nyerve a két lépésre lévő örszobába ugrott be. Ott felkapta pisztolyát, mögötte két másikNKVD-és altiszt is azt tette.

Orditásunkra mindenki,-még a felholtak is, kinn volt az udvaron.- A titokzatos barak lakói hamarosan körülöttünk voltak és nagy Banzájjal ünnepeltek bennünket.Tapsoltak s keleti udvariasságok hajlongtak előttünk, kezeinket szorongatva. Öröm sugárzott az arcukról.

Mi a nagy pillanat hatása alatt boldogan vettük a többi fogoly tár-

seinktől is a kézzsoritásokat, az ünneplést. De legjobban mégis a mi turáni testvéreinknek örültünk. Előttük bebizonyítottuk, hogy a vér nem válik vízzé.- A turáni vér pedig mindig ez marad, akár Keleten, akár Nyugaton is éljen a nagy csakádnek valamelyik ága.

A németek, lengyelek, osztrákok s oláhok is csodálkoztak, hogy mi egy pillanat alatt jóba lettünk a titokzatos japánokkal.- Mi előttünk már nyitva állott barakjuk, amely a "Felkelő Nap" fiait zárta magába.- Eppen úgy nyitva állott a magyar barak is éjjel- nappal a turáni rokonok számára.- Sok jó magyar- japán barátság született ezután, mely mindig csak bővült az együtt töltött nyolc hónap alatt.-Többször émeleltük együtt a híres japán indulót,-ők japánul, mi magyarul;

" Napkeleti vizeken hömpölyög az ár "

Szinte mindennapos vendégeim voltak; Nakamura alezredes, Szenike, Hoszoka, Cumó kapitányok Szugai és Tanaka hadnagyok.- Mi szinte restelkedtünk, hogy ők mennyi sokat tudtak a magyarokról azoknak történetéről s mi legfeljebb annyit, hogy turáni rokonok vagyunk.-

.... Így találkozott a szovjetorosz földön,- a háromszoros szögcsodót mögött két turáni testvér a japán és a magyar.-

Pgh.1966, jan.17./

* * *

- Imsoka professzor válasza:

Tallys, 1969. XII. 19.

Igen kedves

Vitéz nemes Baranchi Tamáska Endre
úr!

Szíves sorait és "Turáni testvérek Találkozása"
című cikkét, valamint kedves fényképét
örömmel megkaptam és átolvastam. Nagyon
szépen köszönöm. Sajnos, én 82 éves
vágyok. Még sok munkám van. Így nem
tudom hálás érzéseimet kifejezni. Nagyon-

nagyon köszönöm, A közelgő kellemes Karácsonyi
ünnepeket valamint boldogabb új esztendő't
kívánok Önnek és kedves családjának,
Mindent örömmel és hálival gondolok Önökére
a régi jó megyerokera ;
Mackay

B a j t á r s i h i r e k .

Társadalmi események;

Február első hetében Dr. Fűry Lajos író (Denver/Colorado)-ban tartott irodalmi estét igen nagy sikerrel. 450-en jelentek meg előadásán s a többi ötven is csak a nagy havazás miatt nem tudott eljönni, bár a jegye azoknak is megvolt.- A könyvvására is sikeres volt.-

Január végén pedig Sarasotában az "50 magyar esztendő" c. filmjét vetítette le. Az érdeklődés olyan nagy volt, hogy a 120 ülőhely kevésnek bizonyult. Pótszékeket kellett berakni.- A befolyt adományok összegét a ligonier-i Bethlen Otthonnak adományozta.-

= * =

Február 8-án, Flórián Tibor költő és író, az Árpád Akadémia és a Szabad Magyar Újságírók Szövetségének elnöke tartott irodalmi délutánt Sarasotában. Előadásának címe; "A mondatok vallomása." - Mély és komoly gondolatokkal teli mondanivalója volt ezekben az órákban.-Egy részében pedig mintha búcsuzott volna.-Valóban ezt talán megérzezhette, hogy ez volt az utolsó előadása, mert pár nappal utána szívattakot kapott s kórházi ágyáról többé fel sem kelt.- Itt hagyott bennünket örökké 1986, márc. 2-án. - Az utolsó előadásán a sarasotai magyaroknak vitéz Baranchi Tamáska Endre, az Árpád Akadémia r. tagja mutatta be Flórián Tibort.-

Nyugodjék békében s álmodjon egy szebb magyar jövőről és egy újra szabad Erdélyről.-
Béke poraira !

.....

Február 9.-én, a vasárnapi Istentiszteleten Nagytiszteletű Dr. Pokoly László ref. lelkes a Johannita Rend Jogi Lovagja mondta a szentbeszédet. Torontóból s itt tölti a téli hónapokat Sarasotában./ Ezen az Istentiszteleten még résztvett Flórián Tibor is.-

- - - - -

C S E N D Ö R N A P

/Sarasotában ./

A floridai csendőrök és csendőrbarátok 1986. február 14.-én, Sarasota városában tartották meg a 8. Csendőrnapot. A Lido Beach-i Holiday Inn különterme várta az ünnepelő közönséget.- A főasztal előtt a koronás-cimeres magyar zászló, az asztalon éppen a 100 éves csendőrségi Diszérem nagy domborműve, jobbra a csendőr hősi emlékmű és balra egy csendőrhadnagy avatási fénykép díszegett.- A kerek asztalok piros-fehér és zöld színekben váltakozva izlésesen terítve.

Már délután hat előtt gyűlt a közönség, pedig csak hétre volt a kezdés ideje kitűzve.- Így aztán majdnem egy óráig gyülekeztek, ismerkedtek s poharazgatva beszélgettek.- Az ünnepség 7 óra előtt tíz perccel vette kezdetét.- vitéz Baranchi Tamáska Endre, v. MKCsBK vezető a megjelenteket üdvözölte, közöltük a helybelieket s a távolról jötteket, -a csendőröket és csendőr-barátokat.

Mután Főtiszteletű György Árpád, ny. ref. püspök mondott imát, amelyben megemlékezett a nemrég elhunyt Merényi Károly tüzér ezredes s tb. csendőrrel, aki már belépett tavaly novemberben a 90. évébe.-

Ezt követte az ünnepi vacsora.- Ennek végzetével folytatódott a műsor.v. Baranchi Tamáska Endrefelolvasta a MKCsBK Központi Vezetőjének a Körlevelét, amelyet erre napra küldött,- majd átadta a távollévő bajtársak üzenetét, köszöntését.(vitéz Aghy-Asboth Zoltán csö. ezds., Dr.Kiss Gyula MKCsBK Közp.Vezető, vitéz id. Nemeth Endre ny. szds. és Nagy János csö. szakv. üzeneteit.)- Alig fejezte be ezeket, amikor Ft.György Árpád, az Erdélyi Világszövetség elnöke lépett az asztalhoz s szép szavak kíséretében átadta az Erdélyi Világszövetség "Beccsületrendjét a-Csilleggel"- kitüntetést és az erről szóló diplomát v. Baranchi Tamáska Endrének. Majd Ft. György Árpádnak a MKCsBK "Dicsőítő Oklevelét"- s Dr. Fűry Lajosnak pedig a M. Kir. Csendőrség 100 éves jubileumi Diszermét adta át a v. MKCsBK vezetője.- Mindketten több éven át nemcsak megjelentek a Csendőrnapiokon, de az azokon való közreműködésükkel annak szintjét mindig csak emelték.- A kitüntetetteket a közönség tapsal jutalmazta.-

Ezután emelkedett szólásra vitéz L. Jezierski László m.kir. vk. őrnagy a Vitézi Rend Székkapitánya, tb. csendőr.- Ünnepi beszédét mozaikokból rakta össze. Gyermekeivel kezdte, hogy hogyan is látta és ismerte meg gye-

**HÍVEN,
BECSÜLETTEL,
VITÉZŰL!**

rek fejjel a csendőröket s azután a békevilágban, szolgálatai közben, majd végül a II. Világháborúban, ahol a honvédek oldalán mindennütt ott lehetett találni az utolsó töltényig harcoló csendőröket is. Mikor a Budapest s főleg a budai harcokhoz érkezett, vitéz Szendi József csendőr őrmester olvasta fel a drámai hangú utolsó rádióüzenetet, amit a csendőrök adtak le; -1945, február 11-én.- "Csendőr Bajtársak!- A királyi vár romjai között teljesen körül vagyunk zárva, -kenyerünk, vizünk napok óta nincsen. Életünkkel leszámoltunk, sorsunkat az Istenre bizzuk, ha nem élünk túl ezt a poklot, családjainkról gondoskodjatok!- Isten áldd meg a magyart!- Eljen Magyarország!- Eljen a Magyar Királyi Csendőrség!-"/- Az ünnepi beszédnek zenei aláfestését Kiss Gábor csendőr főhadnagy készítette.- A beszéd elhangzása után vitéz L. Jexierski Lászlóné Nemzetes Asszony- szép diszmagyarban lépett a mikrofon elé.- Papp-Váry Elemérné; Hitvallás v. versét adta elő. Az ünneplő közönség az utolsó versszakát fennállva együtt mondta el az ekoadóval együtt. Igen megható volt ez a jelenet.- A műsor utolsó számában Dr. Fűry Lajos író, tart. huszárhadnagy, tb. csendőr-olvasta fel egyik novelláját. Az abban szereplő ember, előbb a magyarországi hadműveletekben vesz részt, majd hadifogolytáborba kerül s itt kinn az USA-ban találkozik vele újra az író.- Egy kis történet a sok-sok ezer hazátlanná vált magyar életéből.- Mint mindig, most is megérdemelt sikert aratott felolvasásával.- Az ünnepség után még jó ideig együtt maradt a társaság s az utolsó kb. 11 tájban hagyták el a termet.

Ezt a Csendőrnevet fő közdivásárhelyi Nagy Zsombor csendőrszázados emlékének szenteltük, aki a budai kitöréskor halt hősi halált.-

A v. M. Kir. Honvédséget és Csendőrséget, valamint a Vitézi Rendet számosan képviselték.-

A következő csendőrök voltak jelen; Dr. Borhy Emil szds., Görgey Kálmán szds., Kiss Gábor fhdgy., Kiss Károly őrm. (Kanada), Dr. Kuli Sándor szds., Pekáry István fhdgy. (Virginia), Sörényi-Sander István szds. (S. Carolina.), Dr. Szabó Károly szds. (Wisconsin.), vitéz Szendi József őrm., Szentkláray Norbert fhdgy. és vitéz Barenchi Tamáska Endre szds. v. MKCsBK vezető.

Ha Isten megért bennünket, jövőre újra találkozunk!-----

* * * * *

Képek a Csendőrnapról;

+++++

Az ünnepi szónok

A papok asztala.

b-j-ra; Szentkláray Norbert, Kiss Gáborné, Kiss Gábor, Dr. Borhy Emil.

Három régi lovas cimborra; Pekáry István, Sörényi-Sander István és v. Baranchi Tamáska Endre.

*

b-j-ra; Pekáry István, Pekáry Istvánne, v. Becskeházy Zoltán és Apáthy Lászlóné.

"Mini" évfolyam találkozók-
 1986, febr.14.-én Sarasota, FL,USA-ban.
 az 1940-ben felavatott csendőrhadnagyok közül jelen voltak;
 Dr.Borhy Emil, Nt.dr. Szabó Károly, Dr. Kuli Sándor és v.Baranchi Tamáska Endre
 századosok.

* * *

· HUNGARIAN- AMERICAN CULTURAL ASSOCIATION INC.
 · PETŐFI CLUB ·

VBTK. 1988

Febr.16.-án nagy eseménynek voltak tanúi és hallgatói a sara-
 sotai magyarok.-Gróf Wass Albert Dr. ny. egyetemi tanár, író
 az Erdélyi VilágSzövetség társelnöke tartott irodalmi előadást Sarasotában.
 Bemutatta Dr. Fűry Lajos író,-rég barátja.- Előadásának címe; Az erdélyi
 magyarság mai helyzete és sorsa. A második részben pedig a legújabb mű-
 véből olvasott fel részleteket.Előadásának nagy sikere volt s a Petőfi Klub
 tagjai egy igen értékes délután emlékeivel térhettek haza.-

* - *

Március 9.-én Istentisztelet volt d.u. 3.30 kezdettel. Nt. Bodor Lászlóné orgona előjátéka után Ft. György Árpád ny. ref. püspök mondott előfohászt. - Biblia olvasást Nt. Bodor László miami-i ref. lelkész tartott. - A fennálló ének után az elmúlt és az Úri imádságot Nt. Dr. Szabó Károly ref. lelkész mondta, majd az igeolvasást és a prédikációt pedig Nt. Szépfalusi István bécsi ev. lelkész tartotta. - Az utóimát Nt. Dr. Pokoly László ref. lelkész mondta. - Döbrentey Imre saját vallásos versét szavalta el, mely után Nt. Bodor Lászlóné szőlőéneke következett. Dr. Boros Lajos pedig a közelmúltban elhunyt Flórián Tinorról emlékezett meg s hangsúlyozta a legutolsó beszédét játszotta vissza, amit itt mondott el Sarasotában. - Az Istentisztelet a Himmusz eléneklésével fejeződött be. Az Istentiszteleten, mint vendég jelen volt Nt. Dr. Brachna Gábor ny. ev. főesperes is Clevelandból. -

Nagyistiszteletű Dr. Szabó Károly ref. lelkész, szkv.m.kir. csendőrszázados, egyetemi tanár nyugdíjba ment, ez alkalommal elnyerte a "Emeritus Professor" címet. -

Sarasotai házát sikerült eladnia s így nem telepszik itt meg, csupán egy pár hónapra lejtött pihenni. -

Lapzártakor érkezett az a rossz hír, hogy Nt. Dr. Szabó Károly márc. 12.-én az esti órákban a lakásán rosszul lett. Az ott tartózkodó Nt. Dr. Pokoly László azonnal kórházba szállította. - / bloodcloth / - 15.-én meglátogattam s szépen már elbeszélgettem vele. -

Minél hamarabbi gyógyulást kívánunk neki, hogy régi kedve jöjjön újra vissza! - Ezeket a sorokat a vasárnapi imádságából vettem; "Maradj velünk, amikor az egészség és életkedv ajtóit egyre nehezebben tudja kinyitni elnehezede kezünk örötlén érintése." -

1986, március 16.-án vasárnap délután rendezik a Sarasotai Petőfi Club azz 1848-49.-es Szabadságharc emlékünnepejét.

Az ünnepi szónok-

vitéz Serényi István
a Vitézi Rend Törzskapitánya lesz.

v. Serényi magyarságtudatát és egyszemélyes magyar emigrációs munkáját már több mint három évtizede figyelemmel kíséri a külföldön élő magyarság. - "REMEMBER HUNGARY" felirásos címeres trikóját már igen sok felé láthatták a világon. *) Demonstrációs futásai és távgyeloglásai is mind olyan híresek, mint amikor Hruscsov érkezésekor fekete hatalmas kendővel bekötötte a "Lady of Liberty" szobor szemét, amit a new yorki újságok az első lapon hozták. -

*) A másik trikó felirata pedig ez;

JUSTICE FOR HUNGARY !

Legutóbbi kínai útján is igen sok barátot szerzett a magyar ügynek. Segitse a Magyarok Istené további munkájában ! -

Az erdélyi becsületrend és a francia becsületrend összehasonlítása

Az erdélyi becsületrendet az Erdélyi Világszövetségben tömörült magyar szervezetek és egyházak alapították olyan külföldi vagy magyar személyek kitüntetésére, akik polgári vagy katonai téren bátorsággal, becsülettel és hűségesen küzdenek a romániai magyarság nemzeti felszabadítása érdekében.

Az erdélyi becsületrendnek jelenleg négy fokozata van:

1. A NAGY CSILLAG, amely egy széles, bordó színű bársony szalagon viselhető.

2. A CSILLAG fokozat, amely keskeny, bordó színű szalagon, vagy hölgyeknél aranyláncra, illetve szalagra fűzve, nyakon viselhető.

3. A TISZTI fokozat, amely csillag a mellen alul, jobb oldalon, illetve hölgyeknek a mellen tetszés szerinti helyen hordható.

4. A LOVAGI fokozat, amelyet a magasabb fokozatok bármelyikének a tulajdonosai is viselhetnek, és amely egy kb. negyed karátos vörös rubint kő, és kabát- vagy ruhagallér hajtókáján viselhető. Ezt a fokozatot a „Magyar Nép Szolgái” rendjének is nevezik.

A CSILLAG fehér színű, ötágú, szárai a máltai keresztéhez hasonlóak, kívül fekete csíkkal, a szárak között aranyozott sugarakkal. Erre az alapra van helyezve az ősi hun, illetve az eredeti erdélyi címer kék mezőben a nap, a hold, és a honfoglalás után rendszerített teljes fekete Árpád-sas, alatta a hét bástyával. A címeren „A magyar Erdélyért, Bátorság, Becsület, Hűség” felírás.

A hét bástya a sárga és a piros színekkel együtt a 17. század idején, az Árpád-sas megcsonkítása árán és idején került be az erdélyi címerbe.

A francia becsületrendet — a királyi kitüntetések helyett — Napóleon még konzul korában, 1802-ben alapította. Jelenleg öt fokozata van, amelyet olyan civil vagy katonai személyeknek adományoznak, akik bátor, hősiességek vagy becsületes szolgálatokat tesznek Franciaország érdekében.

A francia becsületrendnek jelenleg több mint 260 000 tagja van. (A lovagoké meghaladja a 250 000-et.)

Az erdélyi becsületrend tagjainak száma nem éri el a kettőszázat, de biztosak vagyunk abban, hogy a létszám állandóan növekedni fog, mert például a LOVAGI fokozat, illetve a Magyar Nép Szolgáinak fokozatát azok is megkaphatják, akik, ha dolgozni — szakmai elfoglaltságuk miatt — nem tudnak erdélyi ügyben, de anyagilag — és legalább évi 100 USA-dollár adománnyal — támogatják az Erdélyi Világszövetségnek a romániai magyarság nemzeti felszabadításáért folyó munkáját és könyvprogramját.

Az erdélyi becsületrend NAGYCSILLAG-ával kitüntetett legmagasabb katonai rangú személy egy négycsillagos amerikai tábornok.

EN SZOLGÁLATI MÉRTERÉS NEM KÜL

Mikor határozták el és alkották meg Erdély címerét ?

Erdély hivatalos címerét, Barcsay Akos fejedelemsége idején 1659 május 24.-én a szász-sebesi országgyűlésen határozták el. A címer, mint az Magyarország egyesített, vagyis közép és nagy címerében bal oldalon szerepel, a következő képből áll; piros kekeny sávval kék és aranyban osztott, felül arannyal keretezett fekete sas, mely egy arany napra néz mögötte befelé fordult ezüst színű sarlóalakú hold, a sáv alatt a felső sorban négy, az alsó sorban három piros színű vártorony.-

Barcsay Akos, II. Rákóczi György szerencsétlen hadjárata alatt csak helytartója volt Erdélynek, de a török nagyvezér 1658. szept. 14.-én fejedelemmé nevezte ki. Ezt a tisztséget Barcsay az év október elején Segesvárott tartott országgyűlés előtt csak addig vállalta, míg Rákóczi vissza nem tér, azonban ő 1660. május 22.-én a monostori ütközetben elesett és Kemény János ragadta magához a vezetést. Ezért Barcsay 1661. jan. 6.-án a fejedelemségről leköszönt és a rendeket feloldotta hűség-esküjök alól. Nagy érdeme volt a címer megalkotása.- /AME./

Levélrészletek;

"... engem minden olyan bajtársi levél érdekel, amelyiket a jó Bajtársak szerkesztenek. Tehát csináld tovább, mert minden írás, összekötő kapocs közöttünk, amíg élünk..."

"... ne hagyd ABA SAMUEL, mellékelten küldök tiz dolcsit...."

"... a magam részéről azt irhatom, hogy kívánom a további megjelenést. Ezúton csatolok levelemhez önkéntes adományként 5.00 Dollárt.- Szívemből gratulálok, hogy az Erdélyi Világszövetség elnöksége a "Becsületrend Csillagával" tüntetett ki. Ezt a magas kitüntetést a sok évtizedes munkássággal érdemelted ki..." (tehát a FBH megy tovább!)

Önkéntes adományok a FBH-ra;

N.N. \$ 2.00, v.A.A.Z. ezds. \$ 7.00, Dr. Sz.K. szds. \$ 10.00, v.B.Z.fhdgy. \$ 5.00, v.N.E. szds. \$ 5.00.-

- Az önkéntes adományokat hálásan köszöni a Szerkesztőség.-

* * * * *

Ez a szám lezárattott; 1986, március 15.-én,

Lepunk minden olvasójának KELLEMESEN HUSVÉTI ÜNNEPEKET kívánunk !

+ - + - +

Levellezési cím;

Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 33581- USA.

IV. évfolyam, - 2. szám. (1986)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Kastély van eladó ...

Ha otthon a falvakban még meg volna a kisbiró, akkor most amikor körül járná a falut dobjával, meg-megállna s sűrű dobpergés után így kezdene mondókáját....

Közhirre tétetik először, másodszor.... harmadszor;..... hogy a falunkban grófi címörrel ellátott kastély van eladó..... Bővebb felvilágosításért az érdeklődők forduljanak a községi tanácshoz..... Utána egy pár dobpergés, - s tovább menne hivatalos utján az alvegről a felvegre.

No nézzük is, hogy mi is a története az eladó kastélyoknak, nemegi kuriáknak, udvarházaknak. Azok lakói a szovjet csorda közeledésére vagy önként hagyta el azokat, vagy pedig a kommunista új vezetőség erőszakkal lakoltatta ki őket.- Gróf Majláthékat a révleányvári kastélyukból egy cigányputribe költöztették, Márfy Aladárnak meg Szikszón a város végén egy fészkamrát jelöltek ki állandó lakásul. De lehetne az esetek százait itt felsorolni. Nem győznénk papírral.-

Természetesen, az első időkben nem volt az új kommunista vezetőknek illdomos grófi kastélyokba költözni, hisz akkor még a miniszter elvtársak is nyekkendő nélkül kigombolt inggel s lenin-micisapkéven jártak. Ettől csak igen kevés kivétel volt még akkor.- Tildy államelnök Budapesten az Esterházy palotát vette birtokba, ahol főadjuvánsa Dr. Jékely László tárcanélküli miniszter volt mindaddig, meg nem unta a nagy demokráciát s két vagon butorral szönyegekkel búcsut nem vett nemcsak a hazától, de a palotától is, valamint gazdájától, a "palástos hóhértól" is.

Az elhagyott lakásokat először a szovjet harcosok s ami még megmaradt azt a magyar nép szemetje, salakja fosztotta ki. Nem maradt csupán a kastélyok, kuriák csupasz fala. Majd ellopták az ajtókat, ablakokat s jött az enyészet ideje. A eső, hó beesett s sok helyen a tetőzet is beszakadt, mert a tartó gerendáknak is gazdája akadt. Ezek értékes anyagok voltak abban az időben s ami fontos volt, ingyen jött. 1945-től így pusztultak az értékes épületek. A parkok fáit is irtották s a negyven éves évfordulóra csupán a romok maradtak legtöbb helyen. Ezek pedig denevérek s mezei pockok tanyáivá váltak.

Igen ám, de a magyar kommunista vezetés felébredt. Jól tudjuk, hogy még ma is lakáshiánnyal küzdenek. Megpróbálták a lehetetlent.- Áruba bocsátot-

ták a régi romos kastélyokat, kúriákat, udvarházakat. Es ime a tervük jól bevált, mert egymás után veszik meg elég "olcsón" a régi elhanyagolt épületeket. Itt is a magyar ember szorgalma mutatta meg, hogy mit is képes művelni. Kölcsönt vettek fel s több éves verejtékes munkával ezeket a denevér fészkeket szobáról- szobára lakhatóvá tették, otthonná varázsolták. Azokat vendéglátó házzá, szállodává, étteremmé, vagy műtermekké alakították át. Így élvezhetik aztán szorgos munkájuk eredményét.

Igen ám, de a magyar kommunista vezetőség már előre dörzsölte a kezét, hogy a szépen rendbehozott kastélyok, kúriák tulajdonába majd ingyen jut. Ugyanis a szerződés megszabja, hogy 44 évig, vagy 99 évig birtokolhat egy ősparkkal körülvett kastélyt valaki, vagy valakik, amibe nemcsak fáradságos munkáját, de a pénzt is beleölté.

.... Kastély van eladó dobolja a falu másik végén a kisbáró.

* * *

(csend- ör- szem)

F ü r y L a j o s ;

A B O G Y I S Z L Ó I K I S B Í R Ó .

Nyikorgós Vaslábú Szücs József községi elöljárósági kézbesítő és kisbíró előnevét onnan kapta, hogy a bal lába fejét elvitte egy olasz srápnél Doberdónál. Ezt a vaslábát Csomor Zsiga kovács csinálta méret után és azonkívül, hogy csikergott semmi baj nem volt vele.

A Dunán halászcsonakkal hoztak a töltésig, ahol az áradványokban a nádas között magas töltés vezetett be a községbe.

Éppen akkor érkeztem be a községhezára, amikor Nyikorgós Vaslábú Szücs József befejezte az irást a pepita noteszába és a nyálas ténteceruzát a füle mellé dugta, a kockás papírlapot a községi hivatalos csákó belsejébe rejtve, felkászálódott a kecskelábu asztal mellől. Nyakába vetette a fényesre pallérozott rézdob száját, a dob eldalába dugta a két dobverőt és visszaszólt.

- Hévatalos útra menek.

Nyikorgott a vasláb az úton, sandán nyüszörögve tértek ki a kutyák az útjából.

Először a Deák Ferenc utca sarkán állt meg. Kiállott a kocsit közepére és dobolni kezdett.

Messzire hallatszott a dobszó. Sáska Mária egy fadarabbal lekaparta lábászáráról a pévás vályogot, amit a kertben taposott, megigazgatta a kontyát, aztán futott az utcára. Bozsó Mária is éppen szoptatott aztán úgy a gyerekekkel a mejjén szaladt az utcára. Gugyor szüle babot fejtett éppen a szakajtóba, belerázta a kötényéből a cirmos babot, aztán uccu neki, szaporán a dobolás felé.

A házakból jött elő a fehérnép, az emberek nem igen, legfeljebb az öregje, a többi dolgozott vagy munka után járt. Nyikorgós Vaslábú Szücs József pedig komoly arccal állt az út közepén és dobolt, látva a szaladókat.

Már jókora sereg állta körül.

Sánta Mihály odabentről kiáltozott.

- Oszt emongyátok ám....- mert mióta a szél megütötte másodszor is, nem tudott a lábára állani.

Messzire hallatszott a dobszó és szaladtak az emberek.

Elgondolkoztam, hogy a községbe minden reggel, meg délután nagy nagy köteg újságot hozott a posta, majd minden házban volt kristályos hallgatós "rágyigó", aztán a dunai halászok is állandóan hozták a híreket, mért várták olyan izgalommal a kisbíró.

Aztán amikor már nem jött elő több menyecske a házakból és Kovács

Terka az "esett lány" is beérkezett a másik utcából, a kisbíró kettőt nagyot koppantott, aztán visszadugta a dobverőket a dob oldalába, levette a csákóját, kiszedte belőle a kockás lapot, megtörölte az izzadt üstökét, félretolta nyakában a dobot és körüljárt szemével az embereken.

Áhítatos volt a csend.

Nyikorgós Vaslábú Szücs József éneklő hangon, hosszan elnyujtva, mint öreg asszonyok a zsoltárt, olvasni kezdte.

- Közhirre tétetik először, hogy a paprikát mind átveszi a Hangya Szövetkezet, de fel kell iratkozni a községházán.... másodsor, a termés előleget is lehet kérni.... harmadsor, aki nincs adóhátrálékban igényelhet kedvezményes áron malacot, az árát kéccerre kell a községházán lefizetni..... a Duna-híd építéséhez munkások kerestetnek, jelentkezni lehet a községházán..... a veszettség ellen az ebeket be kell ótatni... a községbe érkeznek majd emberek a Nemzeti Muzijumtól, aztán kérdezősködni majd régi dogok után, hát csak beszíjjenek nekik öleget.... a faddi országúton egy szürke kancacsikót fogtak, igazolt tulajdonosa átveheti a községi csődörösnél, az egy napi lótap ellátmány megtérítése fejében.... aki Szent Istvánko föl akar menni Budapestre, az kedvezményes bilétát kaphat és csak eccer kell fizetni oda, mer a MAV már ingyen hozza majd haza.... aki tud jó tarhonyát csinálni, oszt akar, jelentkezzen a községházán.... végezetül a Kecskés daráló pinteken nem dolgozik a átalakítási munkálatok miatt, valaki daráltatni akar, hát akkor jól teszi, ha csütörtökön men....

Újra elővette a dobverőket és háromszor dobolt, a papirost összehajtván vissza a csákó alá, hegyta az asszonyokat beszélni és Nyikorgós Vaslábán megindult tovább.

A gyerekek meg a kutyák szaladtak utána.

A Vécsey utca sarkán következett az újabb dobolás.

Egész nap a falut jártam és este fáradtan értem a szállásomra a Hangya vendéglőbe, ahol a szállóban szobám is volt.

Tarhonyas rács paprikás volt a vacsora, olyan méreg erős, hogy nem tudtam, hogy a tüztől-e vagy a paprikától van melegem, aztán, hogy a kocsmárosné megmutassa nekem pestinek, hogy tud főzni, hát csak úgy kóstolóba csinált néhány tőrös pakacsintét borsodával leöntve.

Szekszárdi bikavért edtak utána.

Korán le akartam feküdni, hogy másnap kimenjek a szigetre a halászhoz.

Majdnem elaludtam már, amikor nótaszó csapta meg a fülem.

---- Hej, Luce Panna, Luce Panna

Megy a kútra,

Oszt nem talál a gyalogútra....

Kinek lehet ilyen jó kedve.

A másik szobában volt az ivó, hát csak átléptem.

Akkor már Nyikorgós Vaslábú Szücs József a szoba közepén járta, két mezitlábás vályogvető cigány pedig rettenetesen nyütte a vonót.

Amikor meglátott a kisbíró, hozzám fordult.

- Ha talán ezt is meg akarja írni az úr a Muzijum részére, tessék közelebb gyűnni.

Most már nyugodtan beállhatom, mert olyan régen volt, hogy bizony hajnalig el lucepannáztunk a kisbíróval.

- * - * - * -

" A magyar ember természete olyan, mint a tojásé; mentül tovább fő, annál keményebb lesz."

(Deák Ferenc)

Az okos csendőrlő .

/ vitéz Baranchi Tamáska Endre./

Azzal bucsuztam el a menyasszonyomtól, hogyha lehetséges jöjjenek korán vissza szolgálati utamról, mert nagy házimulatság lesz Hadadiéknál s szeretné, ha én is ott megjelenhetnék. No meg rajta kívül még lesz ott sok szép lány is, többek között Nanassy Judit, Csiba Klári s nem utolsósorban a házi kisasszony, Hadadi Marika.

Másnap, a reggeli órákban már robogott is velem a vonat Debrecen felé. - Császárszállást elhagyva már fékezett is hamar vonatom a következő állomáson, - Újfehértón. Itt kellett egy kivizsgálást elkészítenem. - Nem várt senki az állomáson, hisz az őrsön nem is tudtak az érkezésemről. Rövid séta után már nyitottam is a kapuját az Újfehértói Lovas Csendőrőrs épületének. - Kinn az udvaron Tökés Imre lovas tiszthelyettes, őrsparancsnok éppen egy útbainduló lovasjárőrt igazított el. - Miután megpillantott, már igyekezett is felém. - Jelentkezett, mint az újfehértói lovas őrs parancsnoka. - A járőr pedig lépésben, tisztelegve haladt el mellettem s a nagykaput már zárta is be megettük az udvaros fiú.

Tökés tiszthelyetttel együtt mentem be a laktanya irodájába. Ott közöltem vele, hogy egy kivizsgálás ügyében vagyok kinn. Lediktáltam neki egy pár tanú nevét s parancsot adtam, hogy azokat a napos csendőrrel rendeltesse be a laktanyába. - A tanúk között szerepelt Papp Péter, Mezössy Kegyelem úr számadó juhász is.

Tökés jelentette, hogy Papp Péter vagy egy hete törte el a lábát s nem igen tud bejönni a tanyáról, mert az még hosszú út lenne neki. Egyébként is már jóval felűz van a nyolcvanon. - Ezek után mindjárt az az ötletem támadt, hogy a helyszínen fogom kikérdezni. Egy kis lovaglás csak használ az embernek. - Tökés hamar átlátta a helyzetet s jelentette;

- Főhadnagy Úr, alázatosan jelentem, - kitelefonálok a tanyára, hogy az öreg Papp Pétert a közeli Pukkantó csárdához szállítsák el. Az nincs is messze a tanyától.

- Helyes- válaszoltam- akkor majd ott kérdezem ki.

Már mentünk is ki Tökéssel az istálló felé. Ott megszemléltem az istállót csak úgy gyorskapásból. Majd parancsot adtam, hogy egy olyan lovat nyergeljenek a számomra, amelyik jól ki van pihenve. Majd odaszóltam Tökésnek;

- Nyergeltesse maga is a lovat, - velem jön.

A két lovas már pattant is s hozták a nyergesből a nyeret s a szerzőt. - Tökés fejbiccentéséből látták, hogy nekem a hányát kell nyergelni. Egy pár kefesimitás, az üstök és a sörengy megfésülése s az állásában kifordított lovon hamarosan rajta volt a pokróc, nyereg és a kantár. - Tökés maga nyergelt egy próbacsandór eszisztálása mellett. Rajta csak de-
r ékszíjj pisztollyal, mint rajtam s táborisepka.

Lóraszálltunk a laktanya udvarán s a nagykaput már tarták is ki előttünk. A balomon lovagolt Tökés s északra fordultunk az egyik homokos utcán. A község északi kijáratát hamar elértük, hisz az az utca csak egy pár házban állott. Az akácsorral szegélyezett út két oldalára léptettük lovainkat, mert ott a talaj is egy kissé keményebb volt, itt - ott fűvel is bevolt növe. Odaszóltam Tökésnek, hogy az útirányt csak mindig mondja meg nekem. - Így majd tudom, hogy merre kell haladnunk. Jó tizenöt perces ügetés után lépésbe fogtuk lovainkat. Az út elágazott s ott aztán balra fordultunk. Nemsokára egy házat láttam s mellette egy pár melléképületet is. Újra ügettünk s miután már a házak közelébe értünk átmentünk ismét lépésbé. A lovak elnyujtották nyakukat, hisz a szarát szinte odabobtuk nekik. Az épület előtt mindkét ló megállt, anélkül, hogy azt mi megállítottuk volna.

- Tereptárgy? - kérdeztem Tökéstől.

- Nem- felelt kissé meghökkenve. - Ez a Békapüfőllő csárda. -

- Érdekes, hogy a lovak megálltak meguktól - szóltam oda Tökésnek.

Tökés erre nem szólt semmit, -csak hallgatott.

Sarkantyút adtunk a lovaknak s már mentünk is tovább. Körülbelül egy jó órát lovagoltunk lépésben és ügetésben felváltva, amikor Tökés előre mutatott s jelentette, hogy ott fél bérra a nagy jegenyenyárfák között lévő házcsoport a Pukkantó csárda. -Erdelődtem, hogy mi is az eredete ennek a névnek. - Tökés elkezdte mesélni, hogy az öreg újfehértóiak mondják sokszor, hogy ezt a nevet a csárda még a betyáridőben kapta. Ott tanyázott egy- két betyár s kémlélte a látóhatárt. A többinek a lova pedig felnyergelve állott az udvaron. Ha az érkező betyár látta, hogy a zsandárok közelednek, a levegőbe lött, "pukkantott" egyet. Akkor már a csárdában benn mulató többiek tudták, hogy baj van. Ura kaptak s elvagtattak. Mire a zsandárok megérkeztek, azoknak bojtal lehetett a nyomát ütni. Arkon- bokron túl voltak, talán már valahol a Basahalomnál ittatták s nyergelték át a lovaikat.

Megkérdeztem Tökéstől-

- Mostanában is szoktak még pukkantani ?

- Tökés mosolyogva felelt; Ma már nincsenek ilyefajta betyárok s zsandárok sem.-

Közben láttam egy tarlóföldet s így letértem az útról. Tökés követett lovával. Rövid vágtaiba ugrosztottam a Kányát. Tökés ugyanazt csinálta a lovával. Az így megrövidített úton hamerosan a csárdához értünk. Ott a kinyitott hátsó kapun léptettünk be az udvarra. Két szekér mellett a lovak kifogva a saroglyában lévő szénát ették nyugodtan.

A csárda épülete előtt lórólszálltunk, de úgy látszik az ablakból láthatták érkezésünket, mert egy nyurga legény már szaladt is ki, hogy a lovakat átvegye s Tökés segítségével azokat az istállóba bekösse. Pár perc múlva már jött is vissza Tökés s így együtt léptünk be a csárda épületébe. Nyikorogva nyillott ki az öreg, szuette tölgyfaajtó. Az erős napsütéstől a szemünk egy kissé elvakult s így a felsőtét nagy ivószobában csak három ember körvonalait tudtuk kivenni. Az arcokat csupán csak sejteni lehetett. Pár pillanatig hunyorgattunk s miután a szemünk már hozzászokott a felhomályhoz beljebb léptünk.

Tökés tiszthelyettes feltette harsány hangján a kérdést.

- Papp Péter számadó juhász itt van ?

- Hát hogyne lennék itt. - Megkeptem a tiszthelyettes úr parancsát. Ez a hang a lócán ülő fehér hajú s csapzott lelógó bajuszú ember szájából jött rekedtesen. Papp Péternek egy görbebot volt a kezében s egyik lába gipszbe volt rakva s azt a lócára feltéve tartotta.

Oda is szóltam neki, hogy mibe sántikálhatott, hogy eltört a lába. Csak nem valami helyrevaló menyecske ablakából kellett kiugrania. - Erre az öreg csak hűmmögött a bajusza alatt. -Majd közöltem vele, hogy egy bizonyos ügyben kell majd kikérdeznem, mint tanút. Közben a másik két férfi, aki ott állott a lóca mellett mondta meg a nevét: Lovas Kovács András, volt tanyabíró, volt a magasabb s hajlott hátú férfi, míg az a - lensenyebb. -Gőre Gáborhoz hasonló férfi pedig Garai János uram volt. Mindkettő mint esküdt helyezkedett el a kikérdezendő személy mellett. Így hát ők is hivatalos személyeknek számítottak.

Tökés már a nyeregtáskából hozta is be az iratokat s letette azokat a négy kecskelábú asztalra. Ez szolgált most íróasztalként. ... Megkezdtem a kikérdezést.-

- Hogyan írja a nevet Papp ?- Egy "p"-vel, vagy két "p"-vel ?

Papp Péter hamisan összehunyorította a szemét, kétfelől megsimitotta összekuszált lelógó bajuszát s így válaszolt;

- Négy "p"-vel.

Erre csodálkozással néztem rá. Majd így folytatta.

- Mezőssy Kegyelmes úr, aki gazdám, csak két "s"-sel írja a nevet. Az enyém rangosabb, mert én négy " p"-vel írom. -Majd egy kis szünetet

tartva így folytatta;

- Papp, - elől egy "p", hátul két "p", az összesen három, - no meg a Péter névem, az a negyedik. "p". -

Mosolyogva irtam le Papp Péter számadó juhásznak a nevét. - Kérdéseimre megfélemlve, hamarosan el is készítettem a kikerdezési dolgokat. - Azt elolvastam neki s kértem, hogy írja alá ott, ahol az ujjammal a köröm vonalat meghuztam. Papp Péter közelebb húzódott az asztalhoz s akkurátusan a kezébe fogta a tintaceruzát a dátum mellé négy X-et irt a papír alá. Majd hozzátette;

- Pendelyes korom óta kinn élek a tanyán s én sohasem jártam iskolába. Nekem nincs szükségem a betűkre, mert én minden birkát ugyanis számon tudok tartani. Fel tudom én azokat rónni a jó galagonya vessző oldalára. Mindig is dízsér érte a Kegyelmes úr. - Nem hibézik soha egy birka, vagy bárány sem.

Majd így folytatta;

- Ha a főhadnagy úr bemegy a parókiára, ott majd a Nagytiszteletű úr meg tudja mutatni a nagy könyvekben, hogy bizony én négy "p"-vel írom a nevemet. A két esküdtségi bólogatással igazolta ezt a dolgot.

Az ügyet lezártam s erre már a kármentőben megjelent Grünberger kocsmárosnak is a feje. Érdeklődéssel nyujtogatta onnan, mint valami kakukkos órából. -

Megkérdeztem Papp Pétert, hogy-meginna egy pohár bort?

Az öreg keresztet rajzolva a padlón görgebotjával - így válaszolt

- A bort a magyar ember még a hajnali harangszóra is meg tudja inni. - Rendeltem a kocsmárostól egy üveg bort s odatétem a három magyar elé. Majd odaszóltam nekik;

- Igyék meg az egészségemre!

A három pohár összezsundult s jó egészséget kívántak nekem. - Miután Papp Péter letette a poharát s mi meg Tökéssel el is köszöntünk tőlük, s az ajtó felé tartottunk, amikor rekedtes hangján így szólt felém Papp Péter.;

- Főhadnagy úr! Van nekem egy unokaöcsém, - Papp Illésnek hívják. Oszti csendőrszakaszezető. - Ha véletlenül tetszene vele találkozni, csak tessék jól megregulázni. Nem szeretném ha az a gyerek szegényt hozná a falura, no meg a Papp nemzetségre is. -

Megigérttem, - elköszöntünk - s már mentünk is az udvarra. A két ló már ott állott felnyergelve, mert időközben Tökés már intézkedett, - miután látta, hogy a kikérdezéssel hamarosan végzek. Nyeregbe szálltunk s elindultunk. Először ügetésben, majd jó erős vágásban hamarosan elértek a felut. A lovak nyaka is már tajtékot vert s mi is egy kicsit megizzadtunk. - Hamarosan a laktanya előtt álltunk meg. Nyíllott a nagykapu s mindketten lóról szálltunk. Levergettük a nyekát lovainknak s átadtuk azokat a lovászoknak. A laktanya udvarán vagy 6 - 7 ember ácsorgott. Simon lovas törzsőrmester, őrsparancsnok jelentette, hogy ezek mind tanúk.

..... Ebéd előtt, de még ebéd után is volt elég dolgom a kikérdezésekkel. Lessen már a nap is lefelé éldozott. Hirtelen aztán egy jó erős zépor is keletkezett, amit még egy orkánnak is megfelelő szél követett. Közben az órára nézve, láttam, hogy az utolsó vonat is elment Nyúregyházára. - Az iratokat összeszedtem s akkor gondoltam arra, hogy mit is kért tegnap este tőlem a menyasszonyom. Ma van a nagy házmulatság Hada-diéknál. - Ha tehetem, - jöjjelek haza. ...

Az őrs közgazdálkodásvezető lépett be az irodába s kérdezte;

- Mit parancsol a főhadnagy úr vacsorára?

Kicsit gondolkoztam majd azt válaszoltam;

- Semmit.

Tökés tiszthelyettét is hazaküldtem vacsorázni, miután már nem volt szükségem rá. Majd odahívtam Simon törzsőrmestert s parancsot adtam neki, hogy nyergeltessen egy lovat nekem, míg a másikat pedig bányázi szakaszvezető nyergelje, mert velem fog jönni.

Számomra a Karakánt nyergelték.- A két ló rövidesen ott állott az udvaron.- A késő délutáni eső miatt még a talaj nedves is volt s a szürke alkonyatban itt -ott egy viztöcsa ezüstösen tükrözött. Pillanatok alatt beesteledett, mert az ég még mindig tele volt komoly sötét felhőkkel. Elindultunk s Bánkúti szakaszvezető mögöttem lovagolt.-Hamarosan kiértünk a nyíregyházi útra. Tizennyolc kilométer lovaglás egy fiatal embernek még sem kottyán.-

Az út két szélén lovagoltunk tovább, mert aköves úton nem jó lóval menni. Ekkor már korom sötét volt. Néha a paták dagasztották a sarat, de a lovak farka szépen fel volt kötve s így a felfröccsenő sár abban nem tehetett kárt. Hamarosan a föltről letértünk egy homokos dülő útra, ami rövidítést is jelentett a számunkra. A fákról még néha egy egy csepp eső esett a nyakunkba. No de ez nem számított semmit. A vihar már elmúlt vagy egy órája.- Ügettünk s amikor átmentünk lépésbe, egy két szót váltottam Bánkúttal. De a nagy sötétséget még nem tudta teljesen megszokni a szemünk. Már egy jó órája haladtunk Nyíregyháza felé, amikor egyszer a Karakán olyan hirtelen megállott, hogy szinte annak a nyakába estem. Felhorkant.- Azt jól tudtam, hogy akkor már nem volt toportyánféreg Szabolcsban.- Sarkantyut adtam a Karakánnak s jól megnyomtam combbak is. Az csak táncolt alattam ide s oda s miután még jobban szorítottam, fel is égaskodott. Nem tudtam, hogy mi is van vele. Bánkúti közelebb léptetett hozzám. Mi a fene lelheti ezt a lovat, hogy eddig semmi bajom nem volt vele, ---így morfondiroztem. Bánkúti leugrott a lováról s annak száját fogva óvatosan a csizmájával tapogatózva ment egy kicsit előbbre. Most már az lova is nyugtalankodni s prüszkölni kezdett. Ongyújtójával tüzet csiholt s közelebbre hajolva vette észre, hogy előttünk egy nagy srok keresztezi az utat s az előtte lévő elzáró bak le van dűtve s az azon lógott viharlámpa pedig ki van aludva.-

Megoldótott a rejtély,-hogy miért is nem akart nekem engedelmesskedni a Karakán. A bakot felállítottuk, s Bánkúti megújította a lámpát s újra lóra szálltunk.- Ugy látszik, hogy a nagy vihar dűtötte le a bakot s akkor aludt ki a viharlámpa is.- De a csendörlő okos volt s nem akarta hogy a lovasának baja legyen. Ezen elgondolkozva folytattuk tovább útunkat.

.... A felhők kezdtek szétoszlanlani s itt s ott már láttuk a csillagos eget is s bár holdvilág nem volt mégis jobb volt már lovagolni, mint a szurok sötétségben.

Lassan Nyíregyháza város lámpáinak fénye is felvetődött az égboltra s most már a lovak is sokkal biztosabban tudtak menni alattunk. A huszártaktanya fasora előtt a vasuti vágánynál fordítottuk jobbra lovasinkat s némsokára már a macskaköves utzán csattogtak a lovak patkói a szép csendes éjtszakában.- Megérkeztünk.- A Hadadi ház teljes fényben úszott s bentről kellemes muzsika s a csevegések zaja szűrődött ki. Lóról szálltunk va parancsot adtam Bánkútinak, hogy lépésben lovagoljon be a nyíregyházi osztályparancsnökséghez s ott a két lovat lecsutakolva pihentesse reggelig s maga is térjen nyugovóra, majd a hajnali órákban vonuljon be őrsére, Ujfehértóra.

..Beléptem a nagy szobába s a zene is elhallgatott, amikor megláttak ott csizmásan. A menzasszonyom kérd-ezte meg először nagy örömmel, hogy hogyan is érkeztem meg, mert az utolsó debreceni vonat már régen megérkezett. Így már nem is számítottak rám.

Erre mosolyogva csak azt feleltem;

- Lóháton.-

Majd hozzátettem, még pedig egy olyan okos lovon, amelyiknek esetleg az életemet is köszönhetem.

Aztán a vendégseregnek is el kellett mesélnem az éjtszakai különleges lovas kalendomet.

* * *

Fordítás angolból magyarra.

Magyar Bajtársi Világközösségek Egyesült Bizottsága,
Calgary, Alberta, Kanada.

1968 május 14-én

A "Globe and Mail" szerkesztőjének,
444 Front Street, W.,
Toronto, Ont., M5V 2S9
Kanada.

Uram :

Ön Kaslik Zoltán : "Nácibarát rendőrségi kiállítás haragot vált ki" valamint "Nácibarát művész tárgyak kiállítása több torontoi magyart felháborít" c. cikkét közölte le 1986 április 30-iki számaiban. Mi az alábbiakban tényekkel kívánjuk megcáfolni a cikkben foglaltakat :

Az egész tulajdonképpen magyar-kanadaiak elleni izgatás gyűlölet felkeltésére. A cikk a torontoi számban képet közöl, melynek aláírása megtévesztő: " Német katona kezét fog a Csenedőrség egyik tagjával ". A kép valóságban a háboru előtt készült és azon egyetlen német katona sem látható. A "német katona" a magyar királyi hadsereg tábornoka, Falta László m.kir.vörgey.

Mind a magyar-kanadaiak, mind a történészek csak nyerhetnek a Muzeumból azáltal, hogy gyarapítják ismereteiket Magyarország katonai történelmét illezően. Ilyen muzeum ugyanis nem létezik ma Magyarországon. A kiállított tárgyak között a volt Magyar Királyi Csenedőrség / továbbiakban: Csenedőrség / 63 évi hűséges és eredményes szolgálatát tanúsító történelmi adatok és okmányok a Muzeum egy részét képezik.

A Csenedőrséget és a hozzá hasonló fegyveres testületeket, miként a Kanadai Királyi Lovas Csenedőrséget /RCMP/ is a törvény és a közrend fönntartására alapították. A Csenedőrséget 1881-ben törvény által létesítette a magyar országgyűlés. Feladata volt a bíróság elé állítani a törvénysértőket, akik a közbiztonságot veszélyeztették, azokat, akik az állam érdekei és biztonsága ellen vétettek. A Csenedőrség magas követelményeknek megfelelő működését szervezettsége biztosította. a törvényeknek és rendeleteknek saját tagjai által való áthágását felelősségrevonás követte. A Csenedőrséget a háboru után a szovjet-oroszbarát rendszer felszámolta, mert az üldözte a földalatt működő kommunistákat és harcolt mindennemű országfölforgatás ellen.

A háboru éveit alatt az összes magyar állampolgárok - beleértve a zsidóságot és a környező államokból odamenekülteket is - békében éltek 1944-ig Magyarországon. Ugyanezen évben azonban az ország önnállóságát elvesztette. Március 19-én a németek megsszállták az országot és a kormányt kényszerítették rendeleteik végrehajtására. A zsidóságot gyűjtőtáborokba kellett szállítani és azokat a németek deportálták ismeretlen rendeltetéssel. Amikor az ő tragikus sorsukról szóló hírek Horthy Miklós tengernagy, az ország kormányzójának tudomására jutottak, ő elrendelte a Budapestre és -ről kivezető országutak és vasutak lezárását. A Csenedőrség és a Rendőrség elismerte a svéd követségtől Raoul Wallenberg által kibocsátott utleveleket és vizumokat. Ezen intézkedések révén kb. 200,000 /budapesti/ zsidó megmenekült. Látván, hogy a deportálást nem tudja befejezni, a német deportáló osztagok parancsnoka SS A. Eichmann csalódottan távozott el Magyarországról.

A muzeumi tárgyak történelmi fejezetet mutatnak be, melyek büszke és szerencsétlen eseményeket egyaránt mutatnak : ahogy azok megtörttek. Ezért tények önkényesen, rosszindulattal való bemutatása teljes egészében elfogadhatatlan.

Tisztelettel:

Magas István s.k.
a Magyar Szabadságharcos Világszövetség
elnöke
Calgary, Alberta, Kanada,

Dr. Kiss Gyula s.k.
a Magyar Királyi CsendőR Bajtársi
Közösség központi vezetője
Calgary, Alberta, Kanada,

vitész Duska László s.k.
a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége
központi vezetője,
Calgary, Alberta, Kanada.

- " A nyugati magyar emigráció, - valamint Budapest ostroma alatt a védtett és gettó-házakban menedéket talált zsidó tömegek életüket a m.kir. Honvédség több mint fél millió (11.000 csendőr; Szerk.) hősi halottjának és a Szovjetunióba elhurcolt magyar százvezredeknek köszönhetik !!!.

" EZ A MAGYAR "HOLOCAUST " !!!!."

(Keviczky Kálmán beszédéből.)

Bajtársi hírek.

Társadalmi események.

A sarasotai PETŐFI CLUB , dr. Fűry Lajosné elnöklété alatt ebben az évben több sikeres összejövetelt rendezett . Legutóbb Hősök Napját ünnelelhattük. Lehoczky Kálmán, mérnök, alelnök igen nivós előadást tartott vetített képekkel ez alkalommal Budavár visszafoglalásának évfordulója alkalmából.-
- Budavár visszavételének napja; 1686, szeptember 2.-

A Vitézi Rend USA-beli Törzskapitánya, vitész Simon István Californiából ellátogatott Sarasotába június 3.-án, hogy találkozzon az itt élő vitézekkel. Vele jött vitész Levalt Jezierski László Dél-USA Székkapitány is. vitész Bak András rendtag lakásán jöttek össze baráti és rendtársi megbeszélésre. Jelen volt még Dr vitész Kemény Zoltán és vitész Baranchi Tamáska Endre USA-beli tb. Székkapitány.-

B-J-ra; v. Bak András, v. L. Jezierski László ,
v. Simon István, és v. Baranchi Tamáska Endre.
(Dr. v. Kemény felvétele.)

Füry Lajos

FAKÓ, SZEKÉR, KENDERHÁM.

letet is fognak tartani. A meghívók később lesznek majd kiküldve, a pontos időről és helyről.

ifj. nemes S i m o n Lászlóknál megszületett a második fiú, aki a kereszt-ségben a M i k l ó s - T a m á s nevet kapta.

Ez a második unoka, aki a Simon nevet tovább viszi s itt gartulálunk a boldog nagyszülőknek is.

Dr. Füry Lajos író legújabb könyve nyomdában van. A címe;

FAKÓ, SZEKÉR, KENDERHÁM...

Braziliából hazatérve, előbb Miami-ban, majd újra Denverben tartott nagyszikertű irodalmi estéket.

Hogy a februári estjének nagy sikere volt, az bizonyítja legjobban, hogy újra meghívták Denver, Colorado-ba, ahol három előadást tartott. Itt már a készülő könyvéből is olvasott fel részleteket.

* * * * *

LUDOVIKAS TALÁLKOZÓ ;

=====

Az 1941, augusztus 20.-án avatott hadnagyok 45 éves találkozó rendeznek Floridában is.

A Találkozó 1986, aug. 21. 22. és 22.-én lesz Orlando, Floridában.

A részletekre vonatkozólag;

Kiss Gábor cső. fhdgy-tól (1941-es avatás) kaphatnak az érdeklődők felvilágosítást.

Címe;

Gábor Kiss

5324 Pineview Way

Apopka, FL 32703, USA

+ + + + +

A Sarasotai Petőfi Clubban ebben az évben is megrendezi a Szent István napi pikniket.

Tábori misét és Istentisz-

* * * * *

Megijesztett levelével engem
is régi jó lovas cimborám,-

P e k á r y P i s t a .-

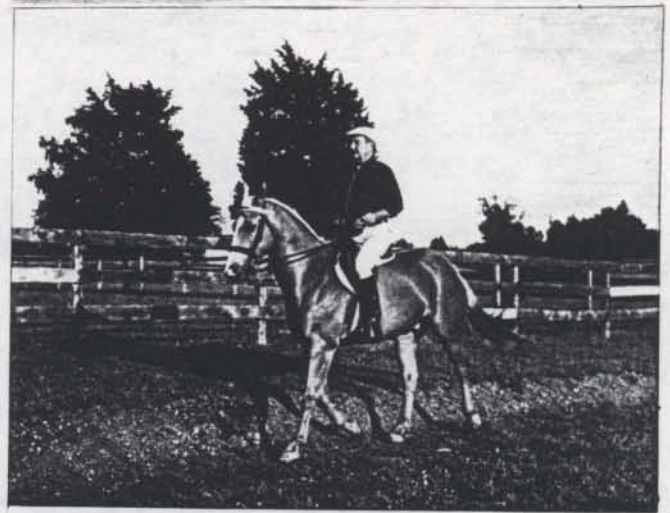
Még máj. 19-én nekem írt egy
levelet, amelyre az utóiratot már
Edith a felesége írta, hogy Pis-
tát máj. 19-én este a richmondi
kórházba kellett beszállítani,
mert szivattakot kapott.

Aztán máj.30-án már maga Pista
írt nekem egy újabb levelet, hogy
két szivattakja is volt s a má-
sodik után került kórházba.

Örömmel írta, hogy nagyon jó
kezekben volt s ennek folytán már
Junius 3.-án haza is engedték.

Kedves Pistám, mindenjót kívá-
nunk Neked s teljes felépülést,
hogy hamarosan újra láthaton le-
hess.

A floridai bajtársak szeretettel üdvözlölnék szintén !

A Csikón 1984-ben.

JOHANNITER HERALD

There was a man sent from God, His
name was John. He came to bear witness
to the light. The light that enlightens man
was coming to the world.

VOL. III NO. 1 PUBLISHED BY THE SUBCOMMANDARIES OF NORTH AMERICA

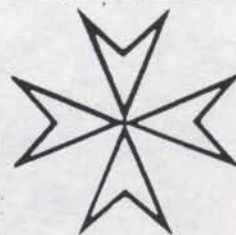

A fenti ujság májusi számában Nagytiszte-
letű Dr. sárospataki és kisharsányi Harsányi And-
rás Johannita lovag, -rendi képlán egy hosszabb
cikket írt vitéz nemes Baranchi Tamáska Andre
Johannita lovagról.

A cikket így fejezi be;

"Truly, in life and soul of this brave, gal-
lant gentleman and nobleman from Hungary, blends
the "arts of military" and the " arts of pain-
ting", making a gifted man who gives beauty to
the world. "-

Endre v. Tamáska de Baranch was named a
Knight of Honor of the Johanniterorder in 1963.

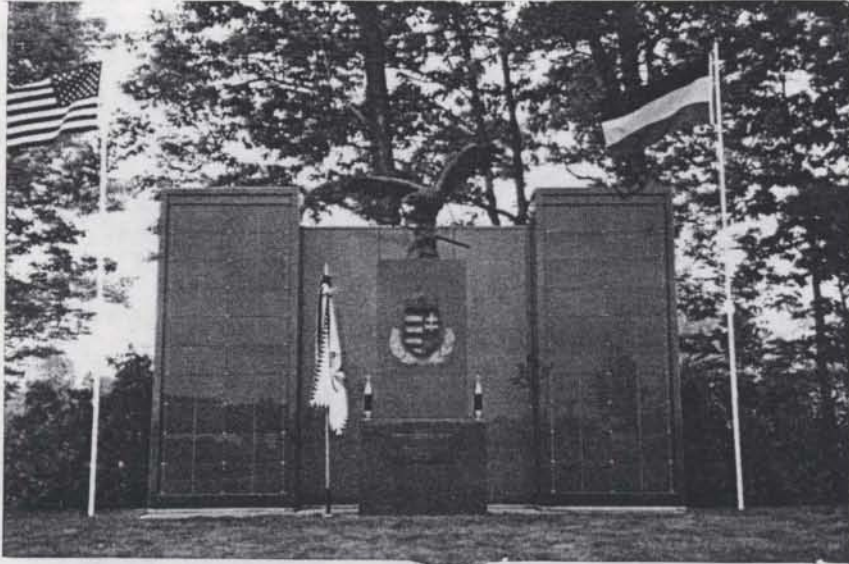

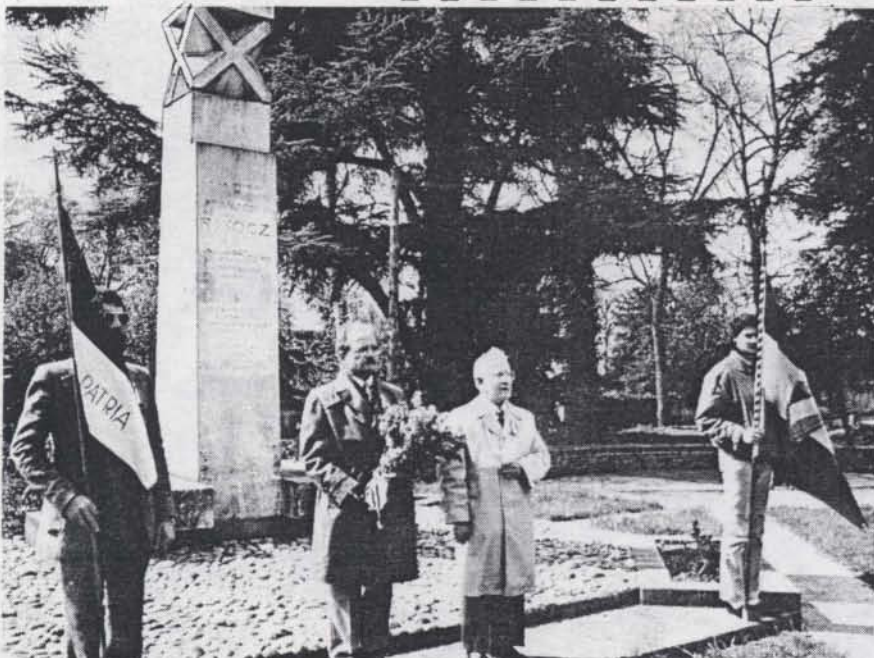
A Johannitarend Magyar Tagozata
Ungarische Genossenschaft des Johanniterordens

A magyar Johannita lovagok ebben az évben a lovagi napokat szept.26-28-ig rendezik meg a Köln melletti Altenberg-ben és Aachenben.

Lovagi közgyűlés, Istentisztelet, lovagavatás, diszebed, majd este ünnepi vacsora. Szept.28-án látogatás Aachenbe s híres egyházi kincstár (középkori magyar kincsek) megtekintése. Ebéd után a csodálatos szépségű dóm és a benne lévő történelmi magyar kápolna megtekintése, majd fogadás Kürthy Tamás Johannita lovag házában.

A clevelandi magyar egyesületek közös rendezésében 1986, június 1.-én felavatták ünnepélyesen a Sunset Memorial Parkban a Magyar Emlékművet. Az ünnepség alkalmával ott diszelgett a Vitézi Rend, a MHBK és a Ludovika Akadémia zászlaja is. Május 31-én este pedig emlékvacsora volt a hősök tiszteletére.

Yerres városa ma is büszke II. Rákóczi Ferencre, a Napkirály, XIV. Lajos tiszaszivű rokonára. Büszkék a Rákóczi Avenue-re, valamint a Rákóczi parkra és az ott emelt, székely kopjafára mintázott siremlékre. Itt helyezte el a világon szétszórt bajtársak virágszárait az 1920-as évek egyik Rákóczi-apródjá (ahogy a soproni Rákóczi alreáliskola cserkészvizgát tett növendékeit nevezték).

MHBK Bajtársi Hiradó/

Yerres, ahol II. Rákóczi Ferenc szive volt eltemetve végakarata szerint

**ORDRE MILITAIRE ETHOSPITALIER
DE SAINT LAZARE DE JÉRUSALEM**

(ASSOCIATION SANS BUT LUCRATIF)

Szt. Lázár lovagi napok

1986, október

Luxemburgban.

11., 12., 13. és 14-én

BAILLIAGE DU LUXEMBOURG

Le 20 mai 1986 /FT

Chevalier Endre v. Tamáska de Baranch, KLJ., KStJ, etc.

Excellence, et Cher Confrère,

Sarasota
2621 Woodgate Ln.
33581- USA.

J'ai l'honneur de vous faire part que
S.A.R LE GRAND MAITRE, LE PRINCE FR. H. DE BOURBON ET DE BOURBON

convoque par la présente toutes les Juridictions du Monde entier avec leurs
Membres à un

CHAPITRE MAGISTRAL EXCEPTIONNEL AU LUXEMBOURG DU
12 AU 14 OCTOBRE 1986

Jun. 1.-én este 10 óra előtt egy pár
perccel, vacsora vendégeinket kísér-
tem ki, amikor az égen érdekes égi-
tűneményt észleltünk. Először a Hal-
ley üstökösre, majd meteorra, s végül
kigyúlt repülőgépre gondoltunk. Egy tű-
ses golyó maga után fényesszikrázó far-
kat húzott. A jun. 6.-i újságban a jobb
oldalon látható rövidke hír jelent meg.

* * * * *

HEADLINES

It wasn't a bird or a plane, just debris from a Soviet rocket disintegrating as it entered the earth's atmosphere. Residents in Florida and Southeastern United States mistook the rocket skyshow for a comet, meteor, plane crash and even a UFO. Space and defense officials said the rocket was part of a mission that put a research satellite into orbit.

Onkéntes adományok a F.B.H.-ra;

N.N. \$ 2.00, v.A.A.Z. ezds. \$ 5.00, v.G. A. \$ 10.00, Dr.R.B. szds. \$ 15.00.
Az adományokat a Szerkesztőség köszöni.-
Kis lapunk az áldozatos bajtársak jóvoltából negyedik évfolyamában van.

o - o - o

Minden bajtársunknak kellemes nyarat s jó vakációzást kívánunk !

Ez a szám lezárva 1986, július 6.-án.

Levelezési cím;
Capt. Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 33581. USA.

IV. évfolyam, - 3.szám. (1986)

vitéz Baranchi Tamáska Endre

Harminc évvel ezelőtt történt.

1956 -

- 1986

Egyik abauji kis faluban tartózkodtam október vége felé.- De már Miskolcon, amíg az autóbusszra várakoztunk, erősen fűtött hangulat uralkodott. Valami volt a levegőben, úgy éreztük. Csak egy szikra kellett, hogy robbanjon valami.- A délután is már csak azzal telt el, hogy a rádióhoz közelhajolva hallgassuk a pesti események híreit.- Besötétedett a kis faluban s nemsokára megjött a busz is. Annak elején a korona nélküli régi magyar címer volt felragasztva. A sofőr izgatottan beszélt és röplapokat osztogatott.- Előző este békés tüntetést rendeztek a miskolciak, főleg egyetemi hallgatók. Az AVH egy-két hangosabbat közülök letartóztatott. A községi párttitkár, egy notorius tolvaj ci-

gánnyasszony, Julis-a hallott hírekre még aznap este kerekét oldott.- A busz köré sereglett falusiak már indultak is. Egy kettőre a vörös csillagok már le voltak verve s összetörve az októberi sárba taposva heverték.- Ledönteni a szovjet emlékművet is !-kiáltott fel az egyik magyar harsányan.

* * *

Miskolcra beérkeztem nagybátyám lakására. Az utcákon elég sok ember jött s ment. Nyugtalan voltam csak úgy az ablakom keresztül szemlélődni. Magam is lementem. - A régi csendőrlaktanya épületében a földszinti ablakok lesötétítve. Az emeleti ablakok nyitva s mindegyikben egy sápadt, ijedt arcú AVH-s állott géppisztollyal a kezében. A nagykapu egy harckocsival elzárva s mögötte páncéltörő ágyúk. - A tömeg egyre csak gyűlt s a Széchenyi utcán megalakult zászlókkal a békés tüntető felvonás. A Búza térre érkeztünk. Ott az AVH parancsnokság épültete előtt a békés tüntetők követelték az

előző este letartóztatottak szabadon bocsátását. Itt is az ablakokban felfegyverzett AVH-sok álltak.- Ezt a kérést nemcsak hogy megtagadták, hanem az ott lévő két magasabb rangú AVH tiszt-Gáthy Zoltán és Miklós - azelőtt Groszmann testvérek s rőfös-kereskedők- megtagadták. A tömeg elindult az épület felé. Erre a két Gáthy parancsot adott a tüzelésre. Eldördültek a fegyverek, kattogtak a géppisztolyok s egy pár kézigránát is repült a tömeg köze.- Mindjárt vagy tíz halott s kétszerannyi sebesült.- A sebesülteket a Gólyasáruházzal s szomszédos udvarokba húztuk be hirtelen. Egyik volt hadifogolytársam a nála lévő nemzeti színű zászlót egy elesett vérebe belemártva, magasra emelve elkiáltotta magát; Emberek!- Menjünk a laktanyákba fegyverért! Elkezdődött a harc.-Delután már a két Gáthy holtteste a szovjet emlékművön lógott felakasztva. * * *

Miskolcra el kellett mennem húgommal és annak egy éves fiával. Négy kilométert vittem az ölemben a kis fiút, majd autóval, és vonat-tal vissza érkeztünk városunkba. Izgatott, hogy ott mi is történik. Útközben a falukban sürgés-forgás volt, s legtöbb részük kinn tartózkodott, a község háza előtti hangszórót hallgatta. A sok megnyuzott arcra most már öröm sugárzott. A szabadság csillaga végre felragyogott.-...
.. Az öreg megyeháza falai között, -ahol valaha Kossuth Lajos gyűjtő és lelkesítő beszédei elhangzottak- a város Forradalmi Tanácsa ülésé- zett, intézkedett. Mint egy felbolyagított méhkas úgy hízott ki a fo- lyosó. Mindenütt emberek, s szabad Magyarország munkálkodói.- Ötöd ma- gammal, -jól kipróbált öreg frontarcos társaimmal, volt hadifogoly-és börtön-társaimmal már jelentkeztünk is a Nemzetőrséghez.- De a fiata- lok, diákok is már mind ott tolongtak. Éppen a Forradalmi Tanács el- nöke emelkedett szólásra a nagy asztal mögül. Ismertette a legújabb pes- ti eseményeket. Bár a városunkban alakul a Nemzetőrség, mondta, de a köznyugalom s rend megtartása végett meg kell alakítani a Karhatalmi Egységet is. Itt van éppen közöttünk egy csendőrszázados. Vegye magá- hoz régi embereit s a karhatalom, már készen is áll.- A nagy terem egyik végéből felharsant egy kiáltás; Eljen a M. Kir. Csendőrség! -

* * *

Városunk nyugalmas képet árul el s rend és nyugalom van. Bár már hírek jönnek, hogy a szovjet határ felől erős páncélos egységek köze- lednek. Magyarország szíve felé. Még mi szovjet mentesek vagyunk s az októberi szél vígan lengeti a házak ormán a lyukas zászlókat. Újra leszállt az este. Éppen csak hazaérkeztem egy megbeszéléstől a Forra- dalmi Tanács két tagjától. Egyszerre kutyaugatást s csengetést hállok. A kinyitott kapuban megjelenik egy nagy kabátban lévő, erősen izga- tott férfi.- Fekete József, volt párttitkár, Beljebb tessékelem. Mit is akar. Tanácsomat kéri, hogy mit is tegyen. Mondtam neki, hogy én ak- kor még börtönben voltam, amikor ő. aktív titkári szerepet töltött be s így akkori múltját nem ismerem. De egyet azért tanácsoltam neki, hogy mielőbb hagyja el a várost feleségével s három apró gyerekével együtt s húzódjon meg valahol vidéken.

* * *

Az UN ülészik.-A harcoló szabadságharcosoktól egymás után jönnek a segélykérő üzenetek.- Nyugat a füle botját sem mozditja érdekünkben. A kis magyar Dávid pedig egyedül harcol a hatalmas szovjet Góliát el- len. - Városunk egy teherautót küld két orvossal és négy ápolónővel, gyógyszerrel Budapestre ismét.- Este van s egyik volt őrmesterem illehegve toppan be lakásomra s jelenti, hogy Kelet felől városunk irányába is egy szovjet páncélos egység van mozgásban. Az éjjeli órákban már egy pár vezetőt el is fog a MVD.- A Nemzetőrségünk a hegyekbe vonul vissza.

Négy napig én is vidéken bujkálok rokonoknál s ismerős barátoknál. Késő éjtszaka érkezem haza s hugom tudatja velem, hogy a MVD már keresett két izben az új "Gazdasági Rendőrség" a régi ÁVH -emberéivel. Tanácsolta, hogy még hajnalban induljak el Nyugatra, ne várjam meg a reggelt.- Nehezen szántam el magamat erre a hosszú útra. De előttem lebegtek egy régi hadifogoly s börtöntársam szavai, aki azt mondta;-nekem itthon kell maradnom a nyájammal, mint papnak, de te menj Nyugatra, mert ott többet tudsz még használni az itthon maradtaknak, mintha itt elfognak az oroszok s újra Szibériában kötsz ki.-
 1956 nov. 30-án léptem Ausztria földjére. A határról könnybeborult szemmel tekintettem vissza szeretett hazámra s úgy búcsúztam, hogy talán azt a földet sohasem fogom többé látni.

+++ / csend-ör-szem/

Dr. Fűry Lajos ;

A pitvarosi füvesember.
 =====

Megvagyunk, mint gyalogpászuly karó nélkül. Ebből mindjárt el értettem, hogy baj van.

Kemence János odabent kornyadozott, a házban.

Eppen indulni skartunk, amikor az asszonyt szalajtottá utánunk, aztán odabentről kurjászott kifelé.

- Hát csak ne menjenek e, még nem hótam mög, gyűjjenek be...

Feküdt az ágyban és nagyokat nyögött.

- Úgy vot, hogy hónap lősz két hete, e kis búkkönyt skartam vágni a lovaknak, osztán igyekeztem, hogy még az eső előtt kész legyek. Bele is izzadtam, de csak elért a zivatar. Csunyan megáztam, de fő se vettem, akkor nem éreztem semmit megaz este Julis lencsét főzött dagadóval, aztán kéccer is öttem belüle, étvággyal, mert igen kedvelom, így vot e Julis ?

A menyecske az ajtóban állva erősítgette.

- Hanem aztán másnap csak elővett engem a hideglelés. Nem birtam a derekam mozdítani sem, a vállam, a nyakam béna vot. Először azt hittem, hogy vittem néhány zsák öröltetni valót a malomba, aztán, amikor felraktam a kocsira, talán megemetem. Mi már csak úgy mondjuk, hogy megzabálta a vállam, de csak semmi nemsegített. Julis kenyérsütés után becsavart vizes lepedőbe aztán rám rakta a kemencéből kiszedett forró kenyereket, de csak nem segített semmi. A komámasszony hozott e kis befőttest, de már akkó nekem étvágyam sem vot oszt csak nem birtam mozdulni se, minden próbálkozásnál ordétolni kezdtem. Szégyen ide szógyen oda, ketten is támogattak, ha felakartam kelni. Addig, addig, hogy Julis elhitte az Edelmann doktort, az meg azt mondta, hogy inflórenciám van, aztán egybe köll maradnom, meg izzannom, oszt irt valami port, hogy vegyem be, vettem is belüle, de csak nem lettem jobban. Akkor aztán az ángyikom elszalajtott Zsiga Katáért. Nem szivlelem ezt a vén bo szorkányt, de hát talán segít.

Az asszony odakint a konyhában sirdogált, hogy soha nem lősz már embőr az urából, pedig miçsoda egy legény vot.

Aztán Vince Csőre ajánlotta, hogy vigyük el a pitvarosi füves emberhez, Mészáros Ferenchez, ha senki, de az biztos meggyógyéjja.

Trombitás András szekerén vittük a derékban nyögő Kemence Jánost a füves emberhez. Egy darebig Furton-furt Gál Estván jött velünk. Messze földről jöttek az emberek a gyógyító füveshez.

Egész kocsitábor várekozott már odakint, amikor megérkeztünk.

Mindenfelől voltak ott parasztkocsik, szekerek és csézák, a ház előtt néhány autó és egy rozzant taxi.

A sok gyógyulásra váró ember, asszony, gyerek körülfolyta a szép nagy tornácos házat, akik a vérószobába nem fértek, azok odakint a tornácra, vagy az udvarban várekoztak. Közben meséltek csodatörténeteket. Mindenki tudott valamit, skin már semmi sem segített, de Mészáros Ferenc meggyógyította.

A lovaknak is feladtuk az abrakot és mi is faltunk a szalonnából, Kemence János is kért egy falást, de csak a szöme kívánta, megenni nem tudta.

Aztán amikor ránk került a sor, alaposan szemügyre vettem a füves embert.

Kemence János, mint az elvert galamb gubbasztott a karosszékekben és a feje is lógott, mint jég után az arpanak.

Trombitás tisztelettel elmondta, hogy és mint történt és kezdődött a baj. A füvesember felemelte Kemence János kezét és megnézte a körmeit, előbb a bal, aztán a jobb kezén. Utána megnézte a nyelvét és lehúzta a szemhéját. Akkor aztán a hóna alatt átfogta, felelemte a szék ből Kemence Jánost, jól odaszoritotta a melléhez, mintha csak birkózna vele és a következő pillanatban a földhöz akarná csapni. - De nem csapta, hanem csak felemelte a levegőbe, hogy a lába újja sem érte a földet és háromszor megropogtatta. Kemence nyögött, aztán amikor újra vízszekerült a földre, úgy maradt ott állva. A füves ember most hátulról a nyakát és a vállát gyúrni, csipkedni kezdtem de úgy, hogy nagy hüvelykjei alaposan belevájta egészen a csontig. Jajgatott is Kemence János, pedig összeszorította a fogát.

Ezzel már vége is volt a gyógykezelésnek.

A kezelés teljesen ingyenes volt, azért semmit sem fogadott el a füves ember, csupán a teafüért, amit egy papirzacskóba gyömszölt, járt fizetség. Az is azonban tetszésszerinti.

Megköszönte Kemence is, meg Trombitás is a fáradságot, de nem a gyógyítást, mert akkor nem használna így kiáltotta utánunk Vince Csöre.

Két szép liba, meg egy szakajtó tojás, meg egy zsák orosházi búza. Trombitás cipelte be a holmit az udvarra, aztán amikor a zsákkal fordult, elénk állt a füvesember.

A zsákot vigyük vissza, hanem háromszor naponta igya a teát és a gözével borogassa a hátát

Valahogy megváltozott a véleményem a füvesemberről. Láttam azt, hogy nem használja ki az embereket.

Soha nem bíztam az ilyen javas, kuruzsló vagy csoda gyógyítóknak, annyi azonban bizonyos, hogy amikor a Három Rózsa beszálló csárda udvarán megálltunk, Kemence János nyögve ugyan, de a maga erejéből kászolódott le a kocsiról. Az étvágya is megjött a keserű teától, mert bevégt egy jókora tál birkapörköltet.

Gerendásra már diadalmenetben értünk.

Kiszaladtak az asszonyok a házakból.

Julis kötenyét gyömszölve sirdogált.

Mögygyógyult-e édes uram hát ?

Kemence János kissé félvállasan még, de a maga lábán ment be a pitvarba, hadd lássa az utca népe.

Mög én, még a högy gerincén is emönnék....

Mint a futótűz terjedt szét a hír, a füves ember mögygyógyította Kemence Jánost.

vitész Baranchi Tamáska Endre;

AZ ARANYSZÍVŰ KOVÁCS

A fiatalabb csendőrök között igen kevés volt olyan, akinek szemüveget kellett viselnie. A lovasok között pedig olyan volt, mint a fehér holló; Szolgálati időm alatt pedig csak eggyel találkoztam a Nyíregyházi Szárnyánál. Kovács Sándor lovas őrmester, vékony aranykeretes szemüveget viselt. Már a szolgálata előtt sérült meg a szeme s ezért az orvos állandó szemüveg viselésére kényszerítette. Jó képességű, jó minőségű, tapasztalt fiatal őrmester volt, aki a Nyíregyházi lovas őrsön teljesített szolgálatot. Így sokszor találkozhattam vele, a laktanya épületében, lovardán, istállóban, vagy szolgálatba indulásakor, vagy pedig onnan bevonulásakor. Ha lovardát tartottam, mindig csak dicséretet kapott tőlem, mert Simon törzsőrmester után a legjobb lovas volt az őrsön.

Egyik reggelen, amikor a laktanyába léptem, Buzási lovas alhadnagy, I. szakaszparancsnok többek között jelentette, hogy nagy esemény van az őrs körletében. - Makula Józsi cigány, aki több évi büntetését tölti gyilkosság miatt, megszökött a börtönből..... Mivel a Makula cigány-nemzetség Nyíregyháza mellett él, így feltehető, hogy haza is fog látogatni.

Vastag György tiszthelyettes, lovasőrs parancsnok már útba is indított két lovasjárőrt, hogy Makulát kézrekerítsék. Az egyik járőr vezetője Kovács Sándor őrmester volt.

..... A kora délutáni órákban csengett a telefon az őrsirodában. Vastag tiszthelyettes vette fel a telefonkagylót. A vonal másik végéről jött a jelentés; Tiszthelyettes Úr! Makula József szökött rabot elfogtam a Manda bokor közelében. Kovács lovasőrmester, járőrvezető."

Vastag tiszthelyettes lihegve jött fel a lépcsőn az első emeletre s jelentette az örömhirt Buzási alhadnagynak..... Kopogás az ajtómon és Vastag tiszthelyettes Buzási alhadnaggyal szinte egyszerrelépett be s nekem újra jelentették a nagy hirt.

Mindjárt mondtam is, hogy ügyes ember ez a Kovács, nemhiába szemüveget visel, jobban meglátja a dolgokat. Ezután Buzási és Vastag elhagyták az irodámot.

Közben a falióra mutatója egy jó órát haladt előre, amikor újra kopogást hallottam az ajtómon. Buzási alhadnagy lépett be, de most már morgva ébrézattal. Bajuszát harapdálva keményen jelentette, hogy most jött egy újabb tájékoztatás azzal, hogy Makula, az elfogott és szökésben lévő gyilkos megszökött a járőrtől.

Nem örültem a híreknek, Mindjárt a KTBTK fogolyszöktetési paragrafusa jelent meg lelki szemeim előtt..... Hogyan történhetett meg ez éppen ezzel a kiváló Kovács őrmesterrel?

Parancsot adtam Buzásinak, hogy nyergeltesen s a legerősebb iramban lovagoljon a helyszínre. Közben Vastag őrsparancsnok még két újabb járőrt indított útba. De jelentette, hogy Kovács őrmester kérte, hogy addig ne vonuljon be, amíg Makulát el nem fogja. Vastag tiszthelyettes ehhez hozzájárult.

Mintha ettől az időtől kezdve az óra mutatója ólom lassúsággal ment volna előre. Mindnyájan izgalommal vártuk a fejleményeket. Kovács őrmester előzetes letartóztatására nem is adtam parancsot. Most már az osztályparancsnokom is tudott a dologról, mert röviden jelentést tettem az eddig történetekről.

Már kezdett sötétedni s hazamentem vacsorázni, mivel nem jött semmi új jelentés. De igen izgatott a dolog s így hamarosan visszatértem a laktanyába.

Az este is leszállott s kigyultak Nyíregyháza utcáin a villanyok is. Egyszer csak a csendes, gróf Károlyi tér macskakövein lópatkók csattogására lettem figyelmes. Amint kihajoltam az irodám nyitott áblakán, láttam,

hogy egy lovasjárőr közeledik a laktanya felé. A lovak nyakukat lehajtva, áradtam kocognak, szőrük csapzott s látszik, hogy erősen le lettek hajtva. A lovak előtt megbilincselve, fűzőlánccon egy alak ballag, vagy inkább botlátozik, erősen foszladozott kabátban és nadrágban. Hája a szemébe lóg s az is csapzott az izzadságtól, az arca, mely emügy is eléggé sötét, izzadság csíkokkal van barázdázva a részallt por miatt.

E látvány után magam is igyekeztem le az emeletről. A nagykapu már nyílt is. A lovasjárőr megállt az udvaron. Ekkor már nemcsak én, de Vastag tiszthelyettes és Szász alhadnagy is ott voltak mellettem.

Kovács őrmester szembe fordította lovát a járőrtársal együtt s csak úgy löhetről jelentette, hogy bevonult s a megszőkött egyént kézrekerítette.

Lóról szálltak s a nyeregtáskából az iratokat kivették, majd a lovakat átadták a két ott ügyelgő lovásznak, hogy bevigyék azokat az istállóba.

A járőrtárs levette Makuláról a fűzőláncot s így azt kísérve betértek az őrsirodába.

Magam is bementem, hogy legalább villanyfénynél is láthassam Makula József. Meg is kérdeztem, hogy van-e valami panasza a járőr tagjai ellen?

- Hát hogy is lenne panásom, mikor az őrmester úr olyan arányos sivű ember, - volt Makulának a válasza.

- Készítsék el gyorsan az átadási iratokat s még az éjtszaka folyamán adják át Makulát a nyíregyházi fogház vezetőjének.

Kovács őrmesternek pedig parancsot adtam, - hogy eltekintek az előzetes lefartóztatásától, de holnap reggel jelentkezzen a szárnyirodában, mert megkezdem a fogolyszöktetési ügyében a kikérdezést. ... Ezután a nagy nap után hazamentem.

..... Másnap reggel 9 órakor jelent meg az irodámban Vastag tiszthelyettes Kovács őrmesterrel.

Vastag jelentette, hogy Kovács Sándor őrmestert előállította kikérdezésre.

Kovács őrmester szemüvege csillogott a délelőtti ablakon beverődő napfényben. Most is a nála megszőkött nyugalommal viselkedett. Az írógép mellett már ott ült Máthé irodai társőrmester s várta, hogy mit is diktálok majd neki.

- Kovács őrmester, ön a KTBTK alapján "fogolyszöktetést" követett el a tegnapi napon s ebben az ügyben fogom kikérdezni. - Sajnos telefonjelentése nemcsak az őrsőre de az osztálynak és a kerületnek is a iktatójába belekerült. Az természetes, hogy itt a szárnynál is írásbeli nyoma van már.

- Igenis! Főhadnagy Úr! Megértettem! - jelentette nyugodtan Kovács.

- Mondja el részletesen, hogy hogyan is történt tegnap az a fogolyszöktetés. - törtem s csendet meg.

- Mielőtt Vastag tiszthelyettes úr szolgálatba indított volna, a Makula iratokat többször jól áttanulmányoztam. Mivel tudtam, hogy Nyíregyháza közelében él a Makula József felesége - nem messze az Alsó Manda bokor környékén, - no meg öt purdéja is van, - biztosan, - ha szerét teheti azokat meg fogja látoztatni. Járőrömmel tehát arra környékre lovogoltam. Pár órája jártuk már az Alsó- és Felső Manda bokrok környékét. Tartottunk lest, kisebb pihenőt, érdeklődtrükkre s arra, de eredmény nem volt. Senki sem látta Makulát azon a vidéken.

Közöltem a járőrtársammal, hogy déli pihenőt fogunk tartani a csordakútnál, ahol majd lovakat is meg tudjuk itatni s étnyergelünk. Irányba vetjük a legelő sarkát, ahol a gémeskút állott. Rövid úgetést rendeltem el s már majdnem elértük a kútat, amikor a kis pásztorkunyhóból egy alak ugrott ki s futásnak eredt a kis akácos felé.

- Vágtát! - kiáltottam s a combok nyomására és a sarkantyuk tarajára már a két ló vágtába is ugrott. A futó alak már majdnem elérte a kis akácost, de mi is ott voltunk már a nyomában. - Pisztolyt rántottam s rákiáltottam; A törvény nevében - Allj!, mert különben fegyvert használok! -

Az eredmény meg volt, mert az alak megállott s még mindig remegtek a térdai. Felénk fordult s várt.

*) bokor = Nyíregyháza melletti tanyák neve

- Igazolja magát ! - kiáltottam rá . Majd jobban szemügyre vettem s aztán mindjárt visszaemlékeztem a leírására a szökött egyénnek s így kiáltottam erőlyesen rá ;

- Te vagy Makula Józsi ! - Egy hete te szöktél meg a börtönből ! Ne is tagadd, mert látom a bal képeden azt a végási forradást, amit még a vajda lányának az a legzijeán kaptál Kolompár Lajostól.

Csend következett. - Makula hol az egyik, hol a másik lábára helyezte a fáradt testének súlyát. Hol reám, hol pedig a járőrtársra meregette szemét. Izzadt füstös arcán pedig szaporán peregetek le a veritek cseppjei.

- Közelebb léptettem a lovamat s újra részoltam, - hogy hiába is tagadod, te vagy Makula Józsi. -

- Hát instállom ermester úr, há méguk már úgyis mindent tudnék, hát megmondom, - én vagyok Makula Józsi.

- Járőrtárs bilincselje meg - adtam a parancsot. A járőrtárs már patent is a nyeregből. A nyeregtáskából elővette a bilincsláncot s egy-kettőre már Makula kezén volt a bálincs.

Étettünk s itattunk, a magunk is haraptunk valamit a jól végzett munka után. Még Makulának is adtunk egy pár falatot a jó füstölt szalonnából, aki ott ült nem meszze mellettünk a gyepen a kút oldalának támaszkodva.

Rövid pihenő után Makulát kísérve belovagoltunk az Alsó Manda bokorba. Ott a csendőrpihenőn az irnivaló dolgokat elkészítettük, majd lépésben lovgolva folytattuk utunkat. Előttünk menetelt Makula megbilincselve.

Hamarosan elértük Antal János nyíregyházi nyagalmazott tűzoltó parancsnok tanyáját. Tudtam, hogy neki van telefonja. Betérve hozzá, megkértem, hogy telefonálhassak az őrsparancsnokomnak. Innen kapta Vestag tiszthelyettes úr a jó hirt, hogy Makulát elfogtuk.

.... Tovább lovagoltunk Nyíregyháza irányában, amikor egy akácosszerű lövőporoszkáltak a lovaink, egyszerre csak megszólalt Makula.

- Hát itt három hájításra lékik a család. - Há már erre járunk, szeretném látni a feleségemet, no meg a purdékát. - No meg friss álsőneműt is váltánék.

Aranyszivű Kovács ránézett s megszánta Makulát.

- No jó, nem bánom. -

Intett Sarkadi szakaszvezetőnek s már fordították is abba az irányba lovaikat, amelyik irányba Makula megbilincselte kezeivel mutatott. Egy jó tiz, tizenöt percnyi menet után már ott is voltak a cigány tanya közelében.

- Ézs ázs én kunyhóm ! Itt a sélen. -

Megálltak . Makula újra megszólalt.

- Hát így megbilincselve még át sem tudok öltözni.

- Járőrtárs-vegye le a bálincset. - adta a parancsot Kovács.

- Most tüstént menj Makula, de el ne maradj sokáig ! szolt Kovács őrmester.

Kovács és járőrtársra nem meszze a putritól egy nagy vadkörtefa alá húzódtak, mert annak árnyékában védve voltak a nap erős tűzétől. Még a hevedert is megigazitották Rőzben.

Kovács közben az órájára pillantott s látta, hogy már több, mint tiz perc eltelt szóta, hogy Makulát útjára engedték.

- No még két percig várunk. -

Makula azonban még ekkor sem jött. Kovács átvette a Sarkadi lovának a szarát s őt pedig a putrihoz szalasztotta, hogy nézze meg mi van Makulával. Sarkadi szakaszvezető már nyomta is be csizmája sarkával a düledező putri rozszant, tákolt ajtaját.

Bekiáltott a sötét purtiba. -

- A hétszentségit ! Igyekezz már Makula, - meddig várjunk !

Erre a kiáltásra az ajtó nyillásán egy cigányasszony s még egy pár rajkó feje jelent meg. -

- Kit keres az ermester úr ? - kérdezte az asszony.

- Az uradat, Makula Józsefet, - hogy a devla álljon bele. -

Az asszony tágra nyitotta nagy fekete szemeit s így szólt;
 - Hát már vagy három éve nem láttam, mert börtönben ül.

Sarkadi félretolva az asszonyt, a purdék sívelkedése közben bement a putriba s ott a nagy dunnát s egyéb mozgatható dolgot felforgatva látta, hogy Makula nincs sehol.

Ahogy később kiderült, Maluka be sem ment a putriba, hanem annak ajtaja előtt, mint egy sunyító macska eloldalgott s a kunyhók mögötti nagy kukoricásba vetette magát. A tábla pedig jó nagy volt, mert az meg a Csengery tanyához tartozott.

Sarkadi rohanva ment vissza s jelentette Kovács őrmesternek, hogy Makula be sem ment a putriba s így valószínűleg a nagy kukoricásban keréket oldott.

Kovácsnak előntötte a meleg a fejét s hirtelen nem is tudta, hogy mit is csináljanak. Aztán magához jött a nagy émulatból s így adta ki a parancsot;

- Lóra !

Be a kukoricásba. Ott egymástól nem nagy távolságban előre hátra, jobbra, és balra csörtettek. Próbálták átfésülni, de az szinte lehetetlen dolguk mutatkozott. A lovakról, de a lovasokról Csorgott az izgatás. Mivel a lovak, mind a lovasok előlről tele voltak már szórva kukorica sárga virággal. Már a két lovasendőr is inkább rézbőrű harcosnak látszott.

Eredmény nem volt, fel kellett adni a hajszát, mert már a nap is erősen túl jutott a délelőn.

- Az árgyelusát neki ! kiáltott fel Kovács őrmester, majd a kukoricást elhagyva teljes vágtában irányba vette a Csengery tanyát. Sarkadi szakaszvezető alig tudta követni. A tisztartó lakása előtt torpanva állottak meg a lovak. Benn a szobában már kérte is az engedélyt, hogy telefonálhasson.

Innen jelentette a nyíregyházi őrsre, hogy Makula megszökött. - Vastag tiszthelyettesnek még hallotta káromló szavait a telefonba, de már folytatta a munkát is;

- Kérek engedélyt, hogy ne vonuljak addig be, míg Makulát nem fogom el. Vastag helyeselte.-

... Ekkor már újabb két járőr és Buzási lovasalhadnagy portyázta a környéket. A csorbát ki kell köszölni - jelszóval.

Aranyszivű Kovács nemcsak el volt keseredve, hanem még szégyelte is magát, hogy ilyen engedékeny volt. - Tudta, hogy hadbárói eljárás lóg a feje felett. Oda a kiváló minősítése, börtönbe fog jutni, így a nőülése is kárba fog esni pedig pedig a Garai lánnyal már meg is volt az eljegyzése a Garai bokerban. Jobb is nem gondolni a gyászos jövőjére.

Hamarosan a fáradt lovakkal éppen egy kaszálóhoz értek. - Itt már egy pár szénaboglya is tarkította a nyílt terepet. Annak végén meg egy szagosbüköny csik törte meg az egyhangúságot. Megállították a lovakat, hogy egy kicsit szok is szusszanhassanak. A bükönyföld végén volt egy pár galagonyabokor. Ahogy arra fordította szemét Kovács, mintha valami villant volna a sűrű gallyak között. Nem szólt semmit, hanem azonnal vágtába vette a lovát. Sarkadi szó nélkül követte. A fekete elak csak nehezen tudott előre haladni a szűrés galagonya bokrok között.

Kovács már ott volt s love remegve állott meg. Ő a pisztolyát előrántva ordította;

- Makula állj meg ! Ne próbálj menekülni !

Makula feladta a reményt, mert két oldalról már mellette volt a járőr. Sarkadi szakaszvezető már lóról is szállott s a bilincs a Makula kezén volt. Ráakasztotta a fűzláncot s újra lóra szállt.

.... A Csengery tanya körvonalai már tüzesen rajzplódtak ki a lemenő nap sápadt fényében. Sötétedni kezdett s a járőr fáradt lovakkal, lassan lépésben közeledett a nyíregyházi csendőr laktanya felé.

Bajtársi hírek ;

Társadalmi események;

vitész J ó z s e f Á r p á d kir. herceg, a Vitézi Rend Főkapitánya, a Vitézi Szék előterjesztésére, Münchenben 1986, aug.30-án -

Dr. F Ü R Y L A J O S

író, tart. m. kir. huszárhadnagyot a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatának tagjaként felvette.-

-Lajos barátunk a több mint négy évtizedes emigrációs "magyari munkájával méltán megérdemelte" ezt a kitüntetést.-

1986, okt. 2.-án vitész Levalt-Jezierski László, USA Dél-i Vitézi Székkapitány nyújtotta át a kitüntetést Sarasotában.-Jelen volt vitész Barancki Tamáska Andre tb. USA-beli Vitézi Székkapitány is.

Bajtársaid és barátaid őszinte szívvél gratulálnak !-

* * *

LUDOVIKÁS TALÁLKOZÓ ;

Az 1941, aug. 20.-án avatott Ludovikás tisztek 1986 aug.21-23.-ig Orlandóban(Florida) tartották 45 éves találkozójukat.

A szervezés nagy munkáját Dr. Irsay György(husár főhadnagy), míg az orlandói három napos programot Kiss Gábor (csendőrfőhadnagy) végezte.

Az évfolyamból megjelentek öten(Dr. Irsay György-/Venezuela/, Kraft Péter/Argentina/, dr. Szalay Andor/Mexico/, Tassy-Becz Adám/Svéjc/, és Kiss Gábor, /Orlando-USA/ - (Sajnos, éppen az USA-beli és a kanadai évfolyamtársak hiányoztak-Szerk.)

A más évfolyambeliekkel és a hozzátartozókkal együtt a létszám kb. negyven volt.

Aug. 22.-én volt az orlandói Navy Base-nek az avatási ünnepsége, amelyre az Orlandóban jelen lévő magyar tiszteket személyre szóló meghívóval látta a NAVY BASE parancsnoka vendégül.

A találkozásra Rada Tibor hozta el az ALMA MATER zászlaját Calgary, Kanadából. Így a három napos összejövetelen a főhelyen a régi Ludovikás zászló diszjelgett.

Volt ünnepélyes zászlófelvonás, díszvacsora. A 41-eseket v. L. Jezierski László v. vk, örtnagy köszöntötte megható beszédben. A második napi vacsora alkalmával a megjelent 41-esek mesélték el életük történetét az avatásuktól a mai napokig.

Jó volt ott lenni, mert egy-egy ilyen találkozó mindig valami szép emléket hagy a megjelentek lelkében. - Kézen nem látott barátok ölekezhetnek össze s az elmúlt éveket tudják egymásnak elmesélni, vagy pedig az Alma Materben eltöltött idők érdekes eseményeit lehet a feledés homályából újra elősni.

Képek a Találkozóról;

A 41-esek a Ludovika zászlaja mellett; b-j-ra; Kraft Péter, Tassy-Becz Adám, Kiss Gábor, Dr. Irsay György, Rada Tibor nem 41-es/, és. Prof. Dr. Szalay Sándor.-

Részlet a diszvacsoráról; Elöl háttal v. L. Jezierski László, Dénes Jenő, v. Baranchi Tamáska Endre, jobb szélén Kraft Péter, mellette a felesége s tőlle balra v. Buda Lajos és Dr. Szalay Sándorné.

*) Tassy-Becz Adám

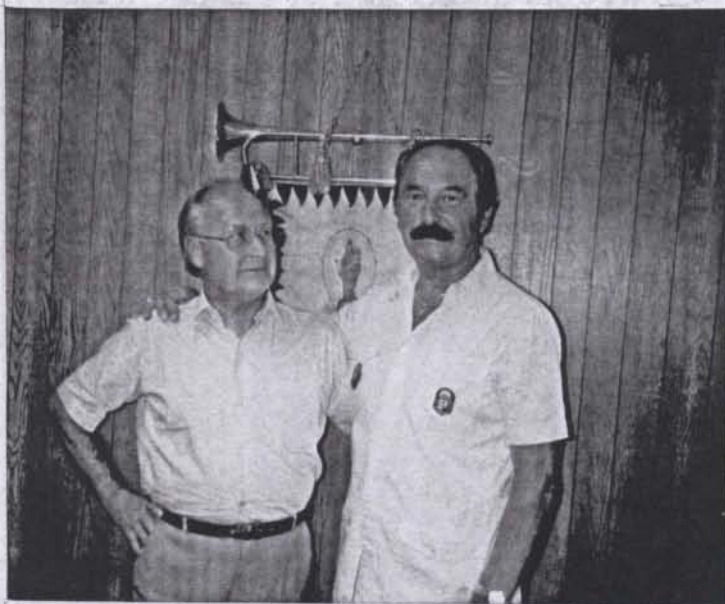

Más évfolyambeliek a találkozón; b-j-ra; Keresztesi L., v. Baran-
chi Tamáska Endre, v. Levalt-Jeziarski László, Rada Tibor, v. Buda Lajos
és Dr. Szalay Sándor.

K i s G á b o r
főrendező

Volt hadifogoly és börtöntérsek talál-
kozása 33 év után.
Tassy Becz Adám és v. Baranchi Tamáska
Endre.

" A Hazáért mind halálig ! "

... - - -

DEPARTMENT OF THE NAVY

NAVAL TRAINING CENTER
ORLANDO, FLORIDA 32813-5005

15 August 1986

Dear Mr. Tamaska,

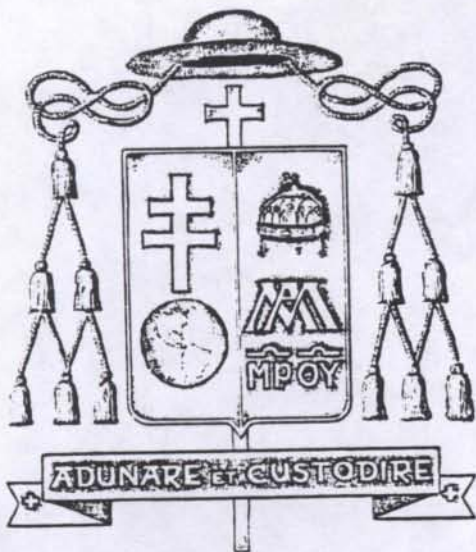
You are cordially invited to be our guest at the Naval Training Center's Recruit Review on 22 August 1986. We would be pleased if you attend our ceremonies during the forty-fifth anniversary of your graduation from Ludovika Akademia of Budapest..

Thank you for your interest in Navy Orlando, and best wishes to you as you celebrate your anniversary.

Sincerely,

K. M. Wensing
Lieutenant, U.S. Navy
Assistant Chief of Staff
Public Affairs

/ Meghívó az orlandói NAVY BASE 1986. aug.22.-i ünnepségére./

Kedves Barátom !

Kedves Rendtársam !

Köszönöm szépen kedves jókívánataidat a Szent László Lovagrend kormányzójává történt megválasztásom alkalmából.

Kérem a Jó Istent és Szent László lovagkirályunkat, hogy munkámat tetszésükre végezhessem. Szent László segíts !

Rendtársi szeretettel és áldással :

Dr. Irányi László keth.püspök, a Szent László Társaság és Rend Kormányzójának levele.-

- Florida Kormányzója, október 23.-t a "Magyar Szabadság és Függetlenség Napjának" nyilvánította.

* * *

V.B. TAMÁSKA E. 1986-

Az 1956-os magyar szabadságharc harmincadik évfordulójáról a nyugat floridai magyarság méltó keretek között emlékezett meg.

Sarasotában, mint központban, a floridai magyarok Emlékvacsorát rendeztek teljesen angol nyelvű műsorral, hogy az amerikai közönség és elsősorban szenátorok, politikusok előtt ismertessék az 1956-os magyar szabadságharc előzményeit, kirobbanásának közvetlen okait, a nyugat súlyos hibáit és mulasztásait.

Október 23.-án este hét órakor a sarasotai Crown House óriási külön termét megtöltő több, háromszáz főnyi ünneplő közönség előtt Boros Ilona énekelt az amerikai Himnuszt. György Árpád református püspök mondta az asztali áldást. Bob Johnson floridai állami szenátor nagyhatású beszédében emlékezett meg az 56-os eseményekről és méltatta a magyar szabadságharc vívmányait, rámutatott arra, hogy ma nem lenne szükséges konferenciázni a fenyegető atomháború elhárítására, ha annak idején Eisenhower

elnök nem ad szabad kezét az oroszoknak a magyar szabadságharc vérbefojtására.

Az Emlékvacsora fénypontja volt, amikor Fűry Gitta bejelentette, hogy Florida kormányzója Bob Graham aranypecsétetes Proklamációja megérkezett, melyben a kormányzó úgy emlékezik meg a szabadságszerető magyar nép történetéről, mint amelyik Kossuth Lajost "Champion of Liberty" és a mártír "Cardinal Joseph Mindszenty"-t adta a szabad világnak.

Az Emlékvacsora közönsége hosszasan és állva tapsolta és sokáig ünnepelte azt az elismerő és nemes kiáltványt Florida állam részéről.

Anna Mae Sandagren a floridai republikánus női szervezetének elnöke nagy szeretettel emlékezett meg a floridai magyarokról, mint legkedvesebb barátairól.

Paula Hawkins szenátor Washingtonból küldött levelében üdvözölte az Emlékvacsora közönségét és teljes együttérzéséről és támogatásáról biztossáta a magyarságot, de a választási elfoglaltsága miatt személyesen megjelenni nem tudott.

Sontagh Jenőné olvasta fel férjének angolnyelvű emlékeztetését, mint szemtanú. Father Fekete György, második generációs magyar, floridai plébános emlékezett meg az októberi eseményekről, ahogyan idekinn az Egyesült Államokban a lakosság sirta, szenvedte a magyar nép magárahagyott küzdelmét az orosz öriással szemben.

A befejező imát John Nevine, Diocese of Venice, katolikus püspök mondta és külön megemlékezett és a magyar történelemből idézett példák-
kal méltatta a magyarok érdemét a keresztény nyugati világ védelmében.

Az Emlékvacsorán jelen voltak, Ralph de Vatto politikai tanácsadó, Helen Griffith a Sarasota Herald Tribune munkatársa, a televízió 40-es állomásának a vezetősége, több újság kiküldött fényképésze és riportere. A nagyszabású, ünnepélyes vacsora, amelyhez hasonló magyar megmozdulás még nem volt Floridában a Magyar Himnusz éneklésével ért véget.

Az ünnepi vacsora műsorának megszervezése és a szenátorok, politikusok és a sajtó, valamint a TV felkérése Fűry Gitta kizárólagos érdeme.

- AZ AVH és a szovjet csapatok kegyetlen bosszúhadjáratot kezdtek a felkelés harcosai ellen. Ezrével szállították a mindkét nembeli fiatalokat a Szovjetunióba, sokat kivégeztek, bebörtönöztek. A harcokban mintegy 25.000 szabadságharcos esett el és majdnem 200.000 személy menekült nyugatra. - (Hungarica.)

- - - - -

MAGYAR ISTENTISZTELET: NOVEMBER 2. 1986

1986, nov. 2.-én Sarasotában a magyar hősihalottak és mártírok emlékére magyar Istentisztelet volt. A beszédet Ft. György Árpád ref. püspök mondta.-

Sarasota magyarsága igen szép létszámmal jelent meg ez alkalommal.

+++++++

Jó hír;

Pekéry Pista barátomtól kaptam levelet, amelyben írta, hogy a szívtakjái s kórházi ápolása után már otthon olyan jól érzi magát, hogy már három ízben újra lovagolt is. (ez a levélnek írása idején volt). Szonkívül lovagolni is tanít ismét.

Északra utaztában évfolyamtársa vitéz Bacskeházy Zoli is meglátogatta, mint a fénykép mutatja.- De Sörényi Pistának meg a 80. születésnapját is ott ünnepelték meg a "Pekéry kúriában".-

Sörényi Pista Isten éltesse!-

Pekéry Pistának jó egészséget kívánok a sarasotai bajtársak!-

- * -

vitéz ÁGHY - ASBOTH ZOLTÁNNÉ
Nemzetes Asszony

89 éves korában Muskegon, /Wisconsin, USA/ elhunyt.

+

Dr.med.nemes Baranchi TAMÁSKA LÓRÁNDNÉ
Gerda

51 éves korában Calpe, Spanyolországban hirtelen elhunyt.

+ = BEKE PORAIKRA = +

**)

.....
Ft. Somos József St.Lousi plébános Sarasotában november elején lelki-
gyakorlatot tartott, majd nov.8-án magyar misét és 9.-én pedig orgona-
hangversenyt a St. Martha r.k. templomban. A sarasotai magyarok szép
létszámmal vettek azokon részt.-

Dec. 4.-én a sarasotai és környékbeli tűzér bajtársak ismét megrende-
zik a Szent Borbála estjüket. A helye a lido beachi Holiday Inn külön-
terme. - A Meghívók már ki vannak küldve...

A Sarasotai Petöfi- American Cultural Association Inc.-Klub nov.16-án
LISZT FERENC emlékünnepelet rendez.-

Dec. 16-án pedig Karácsonyi Műsort, amelynek keretében PHIDY MÁRTA he-
gedűművésznő is fel fog lépni.

Önkéntes adományok a F.B.L-re;

F.G. \$ 9.50, v.A.A.Z. ezds \$ \$ 6.00., Dr. K.S.szds. \$ 10.00, v.L.J.L.
örgy. \$ 9.50.-

Az adományokat a Szerkesztőség köszöni.-

Az 1987- évi Üsendörnapról idejében értesítjük a bajtársainkat, hogy
mikor és hol lesz megtartva.-

.....
KELLEMES KARÁCSONYT és BOLDOG ÚJÉVET kívánunk minden bajtár-
sunknak !

.....
Ez a szám lezárva. 1986 . november 10.-én.

Cím; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 33501.USA.

*) v.Ághyné + 1986, okt.3.-én

***) Dr. Tamáskáné + 1986, jun.27.én.

SZENT LÁSZLÓ TÁRSASÁG

Société de St. László de Hongrie. - St. László Society.
St. Ladislaus Gesellschaft e. V.

Nemzetes

nemes vitéz baranchi Tamáska Endre Zoltán
szkv.m.kir.csendőrszázados Urnak

A Szent László Társaság és Rend
USA. Széktartója.

Állomáshelyén.

=====

Kedves Széktartó Ur!

Rendi tisztsége alóli felmentő kérésének ezennel helyt adok, és tisztségealól ezennel felmentem.

Ez alkalommal a magam és Rend nevében is kifejezem köszönetünket a kezdettől fogva gyakorolt tisztség példás munkálkodásáért, melyet a szervezésben kezdettől fogva kifejtett, és hosszú éveken át lankadatlan erővel küzdött le a nehézségeket.

A Mindenható áldja és vezesse továbbra is a magyarság mentő munkájában Szent László lovagkirály szelleme töltse továbbra is magyar lelkületét!

Szent László segíts!

Michelfeld, 1985. július 1.

László püspök

Rendi Kormányzó

A kiadvány hitelül:

6.Ft.-1985.

Msgr. vitéz Vargha Gábor
Msgr. vitéz Vargha Gábor
rendi Főszéktartó

